

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Eylül 2004, Yıl 8 Sayı: 129 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

TÜM KIBRIS BARIS PLATFORMU

- ❖ Dış güçlerden empoze çözüm iflas etmiştir.
- ❖ Zaman, Kıbrıs halkının aleyhine işlemektedir, süre uzadıkça bölünmüşlük kalıcılaşacaktır.
- ❖ Dış güçlerden çözüm inisiyatifi beklemek halka ihanettir.
- ❖ İnisiyatif halkındır. Barış ve çözüm için tüm Kıbrıs barış platformu kurulmalıdır.

Başyazı

TÜM KIBRIS BARIS PLATFORMU

Son günlerde, referandumda Annan Planı'na evet diyen Kıbrıslı Rum siyasi partilerin Kuzey'deki çözüm yanlısı partilere yönelik ziyaret trafiğinde bir yoğunluk yaşanmaktadır. Ancak, görülebildiği kadarıyla bu ziyaretler iyi niyet göstergesi ve iyi temenniler dilemekten öteye geçememektedir.

Devamı Sayfa 2'de

İşçi Söylüyor:

"Bence tekrar sokaklara çıkmalıyız. Koltukları bırakıp sokaklara çıkmalıyız!"

Sayfa 5'te

SOSYALİST
GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 7'de

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Yoldaş

Evrin Mehmet

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Başyazı

TUM KIBRIS
BARIŞ PLATFORMU

Son günlerde, referandumda Annan Planı'na evet diyen Kıbrıslı Rum siyasi partilerin kuzeydeki çözüm yanlısı partilere yönelik ziyaret trafiğinde bir yoğunluk yaşanmaktadır. Ancak, görülebildiği kadarıyla bu ziyaretler iyi niyet göstergesi ve iyi temenniler dilemekten öteye geçememektedir.

Bu durum bizim açımızdan anlaşılmalıdır. Sözü ettiğimiz siyasi partiler, gerek Kıbrıslı Türk, gerekse Kıbrıslı Rum olsun, burjuva partilerdir ve gidebilecekleri sınırlar bellidir. Çözümde yana tavır koymalarına rağmen, karşı karşıya geldikleri zaman, niteliklerinden dolayı, kaçınılmaz olarak, Kıbrıslı Türk partiler "Kıbrıs Türk toplumunun çıkarlarını", Kıbrıslı Rum partileri de "Kıbrıs Rum toplumunun çıkarlarını" koruma cephesinde pozisyon almaktadırlar. Yani milliyetçi bir konumda yer almaktadırlar. Bu durum da iyi niyet ve temennilerin pratiğe yansımalarına ve ortak çözüm yolunda inisiyatif geliştirmelerine engel olmakta, herşey lafta kalmaktadır.

AKEL referandumda hayır dedi. AKEL her fırsatta, kendini, Kıbrıslı Türkler dahil "tüm Kıbrıs"ın partisi olarak ilan etmektedir. Ancak bugüne dek bu trafiğin dışında kalmıştır. Çünkü "tüm Kıbrıs"ın partisi AKEL şu anda Papadopoulos'u Annan Planı temelinde bir çözüm için ikna etmekle meşgul olduğunu söylemektedir. Papadopoulos ile cepheden bir kavgaya girmekten, Papadopoulos'un AKEL'e karşı tavır almasından çekinmektedir. Yani "tüm Kıbrıs"ın partisi AKEL şövenist bir burjuva ile kavgaya girmek için, onbinlerce Kıbrıslı Türk emekçiyi elinin tersiyle itmektedir. AKEL için talihsiz bir çelişki!!! Kısaca, AKEL de bu süreçte "Kıbrıs Rum toplumunun çıkarlarını" koruma konumunda durmaktadır.

Çözümde ortak çıkarları olan tek unsur Rum'u, Türk'ü, Maronit'i, Latin'i, Ermeni'si ile Kıbrıs halkıdır. Dolayısıyla, hangi temelde isterse olsun, halkın kendinin çözüme doğrudan taraf olması ve inisiyatif ele alması ile bir çözüme ulaşmak olasıdır. Bunun ilk adımı tüm Kıbrıs çapında bir barış cephesinin veya platformunun kurulmasıdır. Bunu referandumdan hemen sonra ortaya attık ve tüm barış güçlerine çağrı yaptık. Ancak olumlu tepki alamadık. Geçen süreç içerisindeki siyasi gelişmeler, haklılığımızı kanıtladı. Zamanın çözüm ve barışın lehine çalıştığı da açıkça ortadadır.

Halkın emperyalist empoze ve dayatmalara karşı direnip çözüm ve barış mücadelesinde inisiyatif elinde tutmasını sağlayacak en önemli araç tüm Kıbrıs sathında örgütlenmiş bir barış cephesi olacaktır. Bu cephenin kurulmasında öncü görev başta sosyalistler olmak üzere ortak vatanın ve bölünmüş halkın yeniden birleştirilmesi, Kıbrıs halkının emperyalist hegemonyadan kurtulma emellerini benimsemiş tüm ilerici demokrat ve yurtseverlerin omuzlarındadır.

BAŞSAĞLIĞI

Kıbrıs Sosyalist Partisi Siyasi Büro Sekreteri Sn. Mehmet Süleymanoğlu'nun kız kardeşi Şefika Karafelikli'nin vefatını üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz. Tüm ailesine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

KSP MK ve Üyeleri
KSG Ailesi

Barış Günü ve Bombalar

Bu yılki 1 Eylül kutlamaları geçmiş yıllardan daha farklı bir havada ve farklı bir mekanda gerçekleştirildi.

Bu Memleket Bizim Platformu (BMBP)'nin daha önceden Lefkoşa İnönü Meydanı'nda düzenleneceğini duyurduğu 1 Eylül Dünya Barış Günü'nün, Güzelyurt'taki Ay. Mamas kilisesinin faşizan güçler tarafından bombalanması nedeniyle Güzelyurt'a taşınmasına karar verilmişti.

1 Eylül Öncesi Gelişmeler

1 Eylül'den günler önce Kıbrıslı Rumların Ay. Mamas kilisesinde 1-2 Eylül tarihlerinde ayin yapması ile ilgili olarak süren tartışmalar ülke gündemini epeyce meşgul etmiş; bir yandan ayinin yapılabilmesi yönündeki açıklamalar yapılırken diğer yandan Rumların kesinlikle ayin yapmasının yanlış olduğu demeçleri veriliyordu.

Konu ile ilgili olarak hükümet ortağı CTP yetkilileri yasal olarak ayinin yapılmasına hiçbir engel olmadığını ve tüm yasal izinin verildiğini duyurmuştu.

Ancak diğer yandan Rumlar'ın ayin yapmasının KKTC'ye ve şehitlere yapılacak saldırı olduğu, tek bir Rum'un dahi ayin yapamayacağı, buna izin ver-

ilmeyeceğini duyuran faşizan açıklamalar da yapılmıyordu.

27 Ağustos tarihinde Ay. Mamas kilisesi bu faşist güçlerce bombalandı. Bu bombalama olayı akıllara Kıbrıs'ın yakın tarihindeki bu tür "faili meçhul" örnekleri getiriyordu. Toplumlar arası çatışmaları planlayan güçlerin ve yerli işbirlikçilerinin bombaladığı, yaktığı mekanlar ülke insanı arasında derin yaralar açmıştı. Ancak kendi deneyimlerinden öğrenen Kıbrıs halkı bu tür oyunlara gelmeyecek kadar bilinçli insanlardı. Bunu da 1 Eylül günü Güzelyurt İnönü Meydanı'nda göstermiştir.

1 Eylül

Bombalama olayı zaten gergin olan havanın daha da gerilmesine neden oluyordu. Günlerce gerek kuzeyde gerekse güneyde katılımı engellemek isteyen güçler olumsuz açıklamalar yapmakta ve insanların o gün ayine ve eyleme katılımını önlemeye çalışıyorlardı.

Yoğun çalışmalar sonucu kilisenin zarar gören kısımları tamir edilmiş ve ayinin yapılabileceği duruma getirilmişti. Rumların gelişleri yoğun güvenlik önlemleri altında gerçekleştirildi. Kalabalık sayıda polisin görevlendirildiği 1 Eylül günü askeri güçler de havadan güvenlik önlemi almışlardı.

Yıllarca failerin bulunamadığı bu tür eylemlerde görev yapan "güvenlik" teşkilatının gerek duyulduğunda ne kadar da kapsamlı çalışma yapabileceği dikkat çeken diğer önemli bir noktadır.

Güzelyurt'a önceden gelen Rumlar Ay. Mamas'ta hiçbir sorun yaşanmadan ayini gerçekleştirdiler.

Özellikle miting için gelen Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türkler'in hep birlikte barış ve demokrasi taleplerini haykırmaları bir kez daha ortak mücadelenin, ortak örgütlenmenin ne denli hayati değeri olduğunu göstermiştir.

Büyük Han'daki Dükkan Sahipleri Sorunlarına Çözüm Bekliyor

Lefkoşa'nın tarihi ve turistik mekanlarından olan Büyük Han'daki dükkan sahipleri sorunlarına çözüm bekliyor. Vakıflar Dairesi'ne bağlı Büyük Han içindeki dükkanları çalıştıranlar, bölgenin turistik özelliğine dikkat çekerek, KKTC'nin ilgili makamlarını sorunlarına çözüm bulmaya çağırdılar. Çoğunlukla Kıbrıs Türk kültürünü yansıtan el işleri, oyma, otantik yiyecek ve giyecek, sanatsal çalışmalar gibi alanlarda faaliyet gösteren dükkan sahipleri, imza kampanyasıyla sorunlarını duyurmaya çalışıyorlar. Büyük Han içinde kiracı olarak dükkan çalıştıran çoğunluğu sanatçı 10 kiracının imzasıyla basına yapılan açıklamada, satışların son derece düşük olması

nedeniyle Vakıflar İdaresi'ne ödenen Sterlin bazındaki kiranın yüksek olduğu ifade edildi. Kiraya ek olarak Belediye'nin de ayrıca aydınlatma ücreti almasının dükkan sahiplerini olumsuz yönde etkilediği belirtilen açıklamada, haftanın 2 günü hariç diğer günler saat 17:00 gibi erken bir saatte Büyük Han'ın kapatılması da eleştirildi.

Görüldüğü gibi, "barış" hükümetinin kültüre ve sanata verdiği değer ortadadır. Aylardır EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi binasız bırakılmış vaziyettedir, şimdi de Kıbrıs'ın ender tarihi bir mekanında işletmeciler yakınmaya başladı. Bakalım daha neler göreceğiz.

KKTC "Özgür bir ülke" imiş

Güzelyurt'taki Ay. Mamas Kilisesi'nde gerçekleştirilen ayin, bombalamalara rağmen olaysız sonuçlandı. Ayine, Kıbrıslı Rumlar dışında çok sayıda büyükelçi de izleyici olarak katıldı. Büyükelçiler ayin hakkında yaptıkları kısa değerlendirmelerde, çok "etkileyici" bir hizmet verildiğini ve kendilerini "rahat" hissettiklerini belirttiler. Burjuvaların bu denli kendilerini rahat hissetmelerinin nedeni çok sayıda korumanın ve güvenlik görevlisinin kendilerini korumaları olsa gerek... Çünkü bunlar korumasız, güvenliksiz gezemiyorlar, halkın içine "halkın" liderleri rahatça tek başlarına çıkamıyorlar. Bunu akıllardan çıkarmayarak, Mehmet Ali Talat'ın ayin hakkında yaptığı açıklamalara gelecek olursak, KKTC'yi "yaşatma ve tanıtmaya" çabaları daha da açık bir şekilde ortaya çıkar. Başbakan Mehmet Ali Talat, Güzelyurt'ta yapılan ayinin olaysız tamamlanmasının Kıbrıs Türk Halkı'nın toleransı,

demokratik anlayışı ve sağduyusu yanında, Kuzey Kıbrıs'ın Rumlar'ın iddia ettiği gibi "işgal"

altında inleyen bir bölge değil, "özgür bir ülke" olduğunu gösterdiğini söylüyor. Ve devamında da şöyle diyor: " (...) Bir avuç fanatik dışında hiç kimse ve hiçbir dünya ülkesi bu ayini protesto etmemiştir. Tersine dünya ülkeleri ve uluslararası gözlemciler, KKTC'nin, emniyet güçleri de dahil bütün kurumlarıyla çalışan ve ciddi bir devletin özelliklerine sahip bir mekanizma olduğunu gözlemlemişlerdir." Talat açıklamasında halka ve polise, güvenlik güçlerine de teşekkür etmeyi de ihmal etmiyor. Referandum öncesi Elye (Doğancı)'de halkın üzerine saldıran polis bir anda "barışçı" olmuş...

Görülüyor ki, Talat, artık daha da net bir şekilde KKTC'yi tanıtmaya ve yaşatmaya, "demokratik" polisimize saygı ve hürmet yaklaşımları sergiliyor. Bombalamaların, savaşların, açlıkların suçlusu yok olmadıkça bu halk acı çekmeye devam edecektir.

Neler oluyor neler?

MİLLİYETÇİLİK

Bazıları solcuların, komünistlerin milliyetçi olmadıklarını, enternasyonalist olduklarını iddia ederler.

Bunlar sosyalist milletleri bilmeyen, sosyalist anavatan için canla başla çalışmaya hazır olunmasını önlemek isteyenlerdir. Ve bunlar millet yüce kavramını, vatan yüce kavramını, milleti ve vatani satan burjuva hainlerin ellerine terk eden, günün kavgasındaki imkanlarımızı daraltan akıldanelerdir.

Millet var, millet var. Burjuva millet var; diğer milletleri hor görme ruhuyla eğitilen, diğer milletlere karşı savaş ve katliam ruhuyla eğitilen, diğer milletleri ezmek için elinden geleni ardına koymayan. Sosyalist milletler vardı; diğer milletleri hor görmeyen, diğer milletlere karşı birlik ve dayanışma ruhuyla eğitilen, diğer milletleri ezilmekten kurtarmak için elinden geleni ardına koymayan. İşte bu milletlerin milliyetçiliği enternasyonalizmdi. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin bu milletleri vardı, ve onlar hem böylesi bir milliyetçiliği, hem de ve dolayısıyla böylesi bir enternasyonalizmi pratiklerinde ispatladılar.

Sosyalist milletler bunları başarabildiler, çünkü onlar kendi burjuvalarını alt ettiler, onların başında burjuva sınıfı değil proletarya vardı. Kendi kurtuluşunun garantisinin tüm milletlerin kurtuluşuyla mümkün olduğunun, emperyalizmin yerle bir edilmesiyle mümkün olduğunun bilincinde olan proletarya, işçiler. Onlar burjuvalarsız milletlerdi, onların dünyasında tüm milletler kardeşçe yaşadı ve yaşayacak. Tüm milletler birbirlerine destek olarak yaşadı ve yaşayacak.

Burjuva milletlerde, başını burjuvazinin çektiği milletlerde, milletler arası kardeşlik ruhu yoktur, onlarda başkalarını hakir görmek, başkalarını aşağılamak -ve dolayısıyla da başkaları tarafından aşağılanmak- kuraldır. Onlar insanlığı değil insan düşmanlığını temsil ederler.

Böylesi milletler arsında birlik, dayanışma, güçlünün güçsüze el vermesi, daha ilerinin daha geriye destek olup ilerletmesi olmazla iştigaldir. Burjuva milletler arasındaki ilişkilerde güçlü güçsüzü ezer, destek olmak değil sömürmek ve ezmek kuraldır. Dolayısıyla da sömürülmek ve ezilmek. Böylesi milletler arasındaki ilişkilerde birliktelik imkansızdır. Daha doğrusu ancak ve ancak zorla, zorbalıkla elde edilir ve korunur.

Kötü olan şey sadece burjuva milletler arasındaki ilişki değildir. Burjuva millet saflarında da yoksullar hor görülür. Çalışmak hor görülür. İşçiler, yoksul köylüler hor görülür. Bu kesimleri savunanlar hor görülür. Milletin kendi içinde birlik oluşturması imkansızdır. Daha doğrusu ancak ve ancak zorla, zorbalıkla elde edilir ve korunur.

FERDİ KİME LAF ATIYOR??

Ferdi Sabit Soyer yoldaş Güney'deki Kıbrıs Rum burjuva milliyetçiliğine karşı

ateşli bir savaşçı konumundadır. Savaşmasın demiyoruz. Savaşsın. Ama bu savaş iki türlü verebilir bugünün savaşçıları. Bir temel yöntem burjuva milliyetçisi konumdan hareket ederek karşı tarafa karşı savaşmak, diğeri ise enternasyonalizm temelinde, sosyalist ulusu oluşturmak amacıyla bunu yapmaktır.

Ferdi işe 1963 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 'Rumlar' tarafından gasp edildiği söylemleriyle başladı. Ancak ve ancak en son makalesinde (07.09.04) Kıbrıs Rum büyük burjuvalarının bu gasp işinin başını çektiğini ortaya koymak zahmetine katlanabildi. Ferdi Kıbrıs Rum burjuvazisinin bu gasp çerçevesinde elde ettiği konumu sonuna kadar kullanma çabasına çok kızıyor. Onların Rum milliyetçiliğini lanetliyor. Onların bu konumlarını kullanarak "Kıbrıslı Türkler'e" eza cefa çekti olduklarını anlatıyor. İyi anlatıyor.

İyi ama, Rumlarla bağıntılı olarak ve en nihayetle olsa da Rum büyük burjuvalarına değinme aşamasına ulaşmış olan Ferdi yoldaş, Kıbrıslı Türkler'i ise, eskiden Rumlar'a yaptığı gibi bir bütün olarak ele alıyor. Kıbrıs Türk büyük burjuvazisine değindiği yok yoldaşın! Kıbrıs Rum büyük burjuvazisine değindiği için, kendisinin 'Türkiye'yle birlikte burjuva milliyetçi cephede' sloganını atageldiğini unutmamızı istiyor galiba. Olmaz ki.

Kıbrıs Rum büyük burjuvazisinin 1963 gaspı üzerinden elde ettiği konumları kullanmasına o kadar kızan kişinin, kendi büyük burjuvazisinin Türkiye (ve de ABD-İngiltere) üzerinden elde ettiği konumları kullanmasına da kızması gerekmez mi? İyi ama burjuva milliyetçiliği kendi çıkarını korumak, karşındakinin çıkarını ayaklar altına almak üzerinde yükselir. Karşıdaki kendi çıkarlarını artırmak için elindeki imkanları kullanmaya kalkıştığında hoşlanmaz bu tarafın burjuva milliyetçisi bu işten!

Şu veya bu milliyetin devrimcisi ilk başta kendi burjuva milliyetçiliğine karşı savaşmakla yükümlüdür. Bunu yapmayan başka milletlerin burjuva milliyetçiliğine karşı savaş verme hakkı yoktur. Daha doğrusu bu tür bir milliyetçiliğe karşı savaşmanın kendisi burjuva milliyetçiliğinin ta kendisidir.

1960-1963-2004

Ferdi yoldaşın 'Kıbrıs Rum büyük burjuvazisinin' Kıbrıs Cumhuriyeti'ni 1963'te gasp etmesine karşı savaşırken, Kıbrıs Rum ve Türk büyük burjuvazisiyle birlikte 1960 ve 2004'teki esas gasplara karşı sessizliğini koruması enteresandır. Ve bu durum bizim burjuva milliyetçilerimizin vatan haini konumlarının en bariz yansımasıdır.

Ne Kıbrıs Rum büyük burjuvazisi, ne de Kıbrıs Türk büyük burjuvazisi, ne de onların her türlü kuyrukları, bu arada Ferdi yoldaş da, 1960'ta vatanımızın bağımsızlığının ayaklar altına alındığından, vatanın işgal edildiğinden dem vurmazlar. 2004 Annan Planı'nın sürmekte olan bu rezilliğin yeni bir tesili anlamına geldiğinden dem vurma-

zlar. Yunanistan'ı Kıbrıs Rum büyük burjuvazisi, Türkiye'yi Kıbrıs Türk büyük burjuvazisi görmez. Ve iki kesim de İngiltere'yi ve NATO'yu hiç mi hiç görmez. Biri Yunanistan'a, diğeri Türkiye'ye, her ikisi de İngiliz'e-NATO'ya yamanmak için yarış halindedirler. Ülkeyi bu güçlere satışı çıkarmak için yarış halindedirler. Şimdi bir de AB, yani Fransız ve Almanlar'ı saldılar başımıza. Ülkeyi bu güçlere satışı çıkarmak için yepyeni bir yarış halindeler.

Başka bir deyişle Ferdi'nin Kıbrıs Rum büyük burjuvazisini Kıbrıslı Türkleri ezmek istemesi, 1963 gaspını kullanması nedeniyle burjuva milliyetçilikle suçlaması bizim ülkemizdeki burjuva milliyetçiliğinin tüm yönlerini dikkate almıyor. Bizim Kıbrıs Rum büyük burjuvazisinin milliyetçiliği, kendi ulusunun Kıbrıslı Türkler'e karşı üstünlüğünü sağlamak çabasıyla izah edilemez. Onun milliyetçiliğinin esasını ortaya koyan faktör onun yabancı güçlere, emperyalizme vatani satması oluşturur. Ferdi'nin sadece bir ve tali noktayı ele alıp, ikinci ve esas noktayı gizlemesinin nedeni Kıbrıs Türk büyük burjuvazisinin burjuva milliyetçiliğinin de aynı türden olmasından kaynaklanmaktadır.

BİZE NE TÜR BİR MİLLİYETÇİLİK LAZIM?

Sovyetler Birliği'nde pek çok millet vardı. Onlar milli varlıklarını korudu ve de güçlendirdi. Vatanlarını korudu ve güçlendirdi. Onlar bunu sosyalist milletler haline gelerek elde ettiler. Her bir milletin milli varlığı sürmekteyken, onların birliklerini, onların birbirlerine karşı olan sevgi ve saygısını, dayanışmalarını yansıtan daha üst bir vatanlaşlık ve ortak vatan anlayışı da oluştu. Sovyet anavatanı ve Sovyet vatanlaşlığı.

Kıbrıs'ta burjuvaların yol açtığı Rum-Türk düşmanlığına, bu uluslar arasındaki kin ve nefrete, bunlar arasındaki güvensizliğe son vermek için, ülkemizde burjuvazinin iktidarına son vermek zorundayız.

Kıbrıs'ı, yabancı burjuvaların bir oyun sahası, onların emperyalist amaçlarının uygulanma sahası olmaktan çıkarmak için de aynısını yapmak zorundayız. Biz, burjuvalar olmadan da millet olduğuna ve ancak ve ancak böylesi milletler haline gelerek küçücük adamızda kendi milletlerimiz arasında dostluğu kurabileceğimizi, kendi milletlerimizin ve ortak anavatanımızın yabancı burjuvalar tarafından ayaklar altına alınan şerefini ancak ve ancak böylece, el ele vererek koruyabileceğimizi anlamalıyız.

"Kıbrıslılık" deyişi iyi bir deyimdir. Ama bu sınıfsal bir karaktere sahip değildir. Burjuvalarının bölücü ve vatan haini siyasetlerinden kurtularak oluşmuş yeni tür milletleri yansıtmamaktadır. Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler burjuvalarından arınmamış bir şekilde Kıbrıslı olarak ne kendi saflarında kardeşliği elde edebilirler, ne de Kıbrıs'ın emperyalist tahakkümden kurtuluşunu. Kıbrıs'taki Sovyet Cumhuriyeti'nin vatandaşı olmak zorun-

dayız. Kıbrıslı Rum, Kıbrıslı Türk ve Sovyet vatandaşı!

Bizim ihtiyacımız olan Sovyetik anlayışa kavuşmuş Kıbrıslı Rum ve Türk milliyetçiliğidir!

Bizim ihtiyacımız yerli ve yabancı burjuvalara karşı el ele vermiş Kıbrıslı Rum ve Türk milletleridir!

Diğer milletlere karşı sevgi ve saygıyla dolu, diğer milletleri hor görmeyen ve de hor görülmeyi kabullenmeyen, tüm milletlerin emperyalizme karşı birlik ve dayanışmasının gerekliliğini kavramış, yeni bir milli ruhla, diğer milletlere karşı sevgi, saygı ve dayanışma ruhuyla donanmış, kendi içinde burjuvazisini yok etmiş, çalışma ve üretmenin zevk ve şerefini yaşayan yeni uluslar haline gelmemiz lazım. Bize böylesi bir milliyetçilik lazım.

Ferdi'nin Kıbrıslı Rum büyük burjuvazisinin rezil burjuva milliyetçiliğinin bir tür yansımasına karşı yürüttüğü mücadeleye bize bunu vermiyor. Bize Kıbrıs Türk büyük burjuvazisinin rezil burjuva milliyetçiliğinin her iki yansımasını birden vermekten başka bir şey yapmıyor. Bizi geleceğe hazırlamıyor. Geçmişte, milli düşmanlıklar geçmişinde tutuyor. Ferdi'ye Sovyet vatandaşlığı yakışır. Başkası yakışmıyor!

ANNAN PLANI'NI KABULLENMEK

Nasıl Kıbrıs Rum büyük burjuvazisi ve Yunanistan 1963'te garantörleri, onların askerleri ve de üsleriyle birlikte Kıbrıs Cumhuriyeti'ni gasp ettiyse ve bunun verdiği imkanları Kıbrıslı Türklerle karşı kullanmaktaysa; şimdi de Kıbrıs Türk büyük burjuvazisi ve Türkiye referandumdaki evet oyuyla Annan Planı'nı gasp etmek ve bunun verdiği imkanları Kıbrıslı Rumlar'a karşı kullanmak derdinde. Mevcut burjuva çerçeve karşılıklı anlaşmayı ve burjuva çerçevede ortak bir çözüme ulaşmayı imkansız kıldıkça, her iki burjuva milliyetçi kesim de karşılıklı kozlarını artırma derdinde.

Erçakıca'nın başını çektiği eğilim, Denktaş'ın bir türlü beceremediği şeyi becermek çabasında; Kuzeyde "Türk saflarında" "Rumlar'a karşı" Annan Cephesi, Ortak Milli Konsey. Ve bu tamı tamına Annan Planı nedeniyle Güney'deki Milli Konsey dağılma eğilimleri gösterirken öneriliyor.

Hayır!

Kıbrıslılar birleşmek zorundalar. Bu birliği burjuva çerçevede elde etmenin imkansızlığı artık fazlasıyla açığa çıkmıştır. Şimdi tüm ülke çapında birlik zamanıdır. Rum Türk karşılıklı burjuva milli cephelere bölünerek bu elde edilmez!

Yerli ve yabancı burjuvaların bizlere giydirdikleri dar ve bölücü elbiseleri yırtıp atmak zorundayız!

Ya burjuva çerçevede ortak bir anlaşma metni oluşturunuz, Ya da burjuva çerçeveyi yırtıp atarak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'de buluşunuz!

Londra Mektubu

A. ONAL

CTP Genel Sekreteri Ferdi Sabit Soyer 1 Eylül tarihli YeniDüzen gazetesindeki köşe yazısında gerek TC'deki gerekse Kuzey Kıbrıs'taki sol muhalefeti anti-emperyalist siyaset güttüklerinden dolayı yaklaşımlarını "klasik muhalefet" olarak niteledi.

Ferdi yoldaşımız adı geçen makalede Ay Mamas kilisesinin bombalanması konusunda aynen şunları söylüyor:

"Ancak ilginçtir ki çözümünden yana olduğunu söyleyen siyasi güçler bu sorunda klasik muhalefet tavrı gösterdi. Bu saldırılar başladığı günden itibaren, ister siyasi parti olsun, ister sivil toplum örgütü olsun, herkes sustu oturdu. Bu konuda en ilkesel tepkiyi Kıbrıslı gazetesi gösterdi."

Bu kadar da ayıp olmaz!

Yani, Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek ve tüm sivil toplum örgütleri Ferdi Bey'in yalanları ile mahkum edildi, onun giyotininden geçirildi. Kıbrıs'ta kiliseye bomba eylemlerine karşı siyasi partilerden ağıktan tavrı ilk olarak kim sergiledi? KSP. Hem de KSP MK üyesi Süleymanoğlu ağıktan polis genel müdürünü faili meçhul cinayet ve eylemlerin sorumlularını bulamadığı için istifaya çağırdı. KSG, olaydan hemen sonra çıkardığı sayısında konuyu ele alarak milliyetçi ve gerici-lerin Kıbrıs'ta Rum ve Türklerin ortak vatan yaratma girişimlerini dinamitlemeye yönelik olduğunu ve buna izin verilmeyeceğini açıkladı.

Aslında Ferdi'yi anlamaz değiliz. Ona göre bugünlerde emperyalizme

karşı savaşım vermemek gerekir. Çünkü Türkiye'de AKP hükümeti, Kuzey Kıbrıs'ta da CTP-DP hükümeti AB normları çerçevesinde "demokratikleşme" projesini hayata geçiriyorlar. Öyle bir demokratikleşme süreci ki gerek Türkiye'deki gerekse Kıbrıs'taki işçi ve emekçiler batı emperyalistlerinin demokrasisinin bütün kurnazlığı ile emperyalizmin kışkacına daha da sıkı bir şekilde alınıyor. Öyle bir demokrasi ki vurguncu zihniyeti kamçılayan izinsiz inşaatlar başını alıp giderken yasaları uygulamaktan geri duran ve "AB normlarından" söz eden bir CTP-DP hükümeti. Ferdi yoldaşımız işçi ve emekçilere çağrıda bulunarak ekonomik ve siyasi mücadele vermemeleri tavsiyesinde bulunuyor. İşçiler ve emekçiler asgari ücretin azlığını, benzin fiyatlarına yapılan zamları protesto etmemeli. Telekomünikasyon çalışanları haksızlığa karşı eylem yapmamalı, "kaçak" işçiler sendikalaşma ve sosyal sigorta yatırımları için mücadele etmemeli. Neden mi? Çünkü bu ekonomik ve siyasi mücadeleler TC'de AKP, Kıbrıs'ta da CTP-DP hükümetini yıpratıyor. Ve dolayısı ile mevcut yasalardan daha gerici yasaları uygulayacak hükümetlere kapı açıyor! Ferdi Bey'in görmediği ya da görmek istemediği bir konu daha vardır ancak... Gerek Türkiye'de gerekse Kıbrıs'ta işçi ve emekçilerin yürüttüğü demokrasi mücadelesi "AB normlarından" daha da ötesini talep ediyor. Gerek yerli gerekse yabancı emperyalistlerin boyunduruğundan

kurtulma, işçi ve emekçilerin insanca yaşayabileceği ve bireylerin kendilerini, ailelerini ve çocuklarını sınırsız geliştirebilecek ve böylece bireylerin topluma azami katkı sağlayacağı bir düzen talep ediyor bu anti-emperyalistçiler.

Doğruyu söylemek gerekirse, Kıbrıs'ta tam klasik muhalefeti KSP'den başka hiçbir siyasi parti yapmıyor. KSP yaşanan tüm sorunlara sınıfsal yaklaşarak, burjuvazinin işçi ve emekçilerin çıkarlarını düşündüğünü, kendi çıkarını düşündüğünü ve burjuvazinin attığı her adımda karlarına karlar katmak amacıyla çırpındığını yılmadan, parmağının arkasına saklanmadan tüm çıplaklığı ile seriyor işçi ve emekçilerin önüne... KSP bunu yaptığı sürece burjuvazinin gerici kesimleri daha da çıldırıyor. Sadece gerici kesimleri mi? Demokrasi havarisi kesilen burjuvazi de çıldırıyor. Çünkü KSP siyasetinin yaygınlaşması onların etki alanlarını daraltıyor. İlerici, demokrat, sosyalist şatafatlı sözlerin ve örtülerinin arkasında "kuzu postuna bürünmüş kurt" olduğunu bu kitleler görmeye başlıyor.

Örneğin, bu ilerici, demokrat, sosyalist örgütler 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Ortak Vatan yaratma, ortak örgütlenmeler yaratma tüm Kıbrıs'ta işçi ve emekçilerin kardeşliğini yükseltme teması yerine kendi burjuvalarının çıkarlarını savunarak bu günde temalarını "ambargoları kaldırma" temasına dönüştürmek için 1 Eylül öncesi nasıl çırpındıklarını kim

bilmez ki? Hatta yine bu örgütler 1 Eylül Dünya Barış Günü'nün Omorfo'da yapılmasından bile rahatsız oldular. Onların planında merkezde "ambargoların kaldırılması" olacaktı. Ancak Ay Mamas kilisesinin gerici tarafından bombalanması onların bu planlarını alt üst etmişti.

Omorfo'da yapılan eyleme katılım iki yıl öncesine kıyasla daha az olmasına karşılık nitelik olarak bir adım ileriye gitti. Böyle bir eylemde daha düne kadar afazoz edilen PEO'nun temsilcisinin bir konuşma yaparak mücadelenin ortak yürütülmesini dile getirmesi Kıbrıs siyasi tarihinde ilerlemeyi gösteriyor. Arpa boyu bir ilerleme olsa da, bu küçücük adımlara ivme kazandırmak emperyalizmden kopmuş Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve gerçek özgürlüğünü sağlamak için çalışmaları yoğunlaştırmak her ilerici demokrat, devrimci ve komünistin görevidir.

KSP işçi sınıfının çıkarlarını savunarak, klasik muhalefet yaparak Kıbrıs halkına AB normlarından daha fazlasına layık olduğu demokrasiyi getirmeyi hedeflediğini yılmadan savunmaya devam edecektir. Tüm Kıbrıs'ı sarmakta olan bu düşünce ve mücadele ruhu tüm engellemelere karşı yayılmaya devam ediyor.

Biz klasik (ya da "ortodox") muhalefet ve iktidar siyasetimizde iddialıyız. Ya sen Ferdi gardeş, siyasetinde hala daha iddialı mısın?

BU İŞTE BİR SORUN VAR

Ali Meydan

Bir işçi sabahın köründe yollara koyulup sıcaklığın altında apartmanlar inşa ediyor, karşılığında da o kendi yaptığı koca apartmanın bir dairesini satın almak için yıllarca yemeden içmeden para biriktirmesi gerekiyorsa,

Bir işçi çalışma izninin olmamasını şantaj olarak kullananlar yüzünden üç kuruş paraya yaşamaya çalışıp, evine para göndermenin içinden çıkılmaz hesabını yapmak zorunda kalıyorsa,

Bir işçi, milletvekili olan sendika başkanının o insanın aleyhine olan karara mecliste onay verdikten sonra sendikaya gelip hükümeti protesto bildirisi yazınca, bu aymazlığa ağız açık bakıp kalıyorsa,

Bir işçi, sigortası yatırılmadığı için iş kazasında sakatlandıktan sonra emek gücünü bile satamayacak hale geliyor ve açlığın kıyısına itiliyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir öğrenci, okul parasını denkleştirebilmek için inşaatta işçilik yapıyorsa,

Bir öğrenci, sınavdan çıktıktan sonra cebinde su alacak parayı bulamıyorsa,

Bir öğrenci, sırf düşüncelerinden ötürü ülkücü çakalların tehdidi altında yaşıyorsa,

Bir öğrenci, tek tip elbise giymeye mahkum ediliyorsa,

Bir öğrenci, en temel hakkı olan barınma hakkından astronomik kiralar yüzünden mahrum bırakılıp parkta yatmaya mecbur ediliyorsa,

Bir öğrenci okulu bitirdikten sonra alanında iş bulamayacağı gerçeğiyle yüzleşiyor ve göç etmek zorunda kalıyorsa, bilgisayar mühendisleri bulaşıkçılık yapıyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir genç, o yaşında içinden çıkılmaz sorunlarla boğuşuyorsa,

Bir genç, sorunlarının çözümünü alkolde, uyuşturucuda arıyorsa,

Bir genç, trafik kazasında ansızın yaşamını yitirebiliyorsa,

Bir genç, kendine aşılana kadar bağımsız düşünemiyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir memur, "Ankara'nın paketlerine, memurlarına hayır" dediği için mahkemelerde yıllarca süründürülüyorsa,

Bir memur, sırf düşüncelerinden ötürü her an sürgün tehlikesi altında çalışıyorsa,

Bir memur, onların anayasalarında

temel hak diye madde düşülen çocukların eğitiminin masraflarını düşünmekten uyuyamıyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada yabancı ülkelerin askerleri, üsleri, topları, bombaları, özel timleri, gizli servisleri cirit atıyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada fuhuş, hırsızlık, hortumculuk, faili çok belli cinayetler, meydana konan bombalar, ülkenin anasını belleyen mafyalar at koşturuyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada bir ailenin bir yıllık geçim masrafı bir gecede kumarhanelerde, batakhanelerde harcanabiliyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada vatan millet nutuklarının maskesinde sömürü, pislik, avanta işleri döndürülüyorsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada, dini, dili farklı ama sınıfları kardeş olanlar sırf bir avuç hırsızın, katilin, alıcı kuşun çıkarı için birbirine kırdırılıyor,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada, işçi sınıfının ortak mücadelesini birbirinden ayıran barikatlar, dikenli teller, duvarlar varsa,

Bu işte bir sorun var...

Bir adada, kendine sol deyip de emperyalizmin kucağında solculuk yapanlar, emperyalizme karşı en ufak bir söylemi bile duymaya tahammül

edemeyenler, işçi sınıfının mücadelesini baltalayanlar, kendi burjuvalarının çıkarı için dün kardeşlik türkülerini söyleyip bugün baş şoven kesilenler varsa,

Bu işte bir sorun var...

Evet bu işte bir sorun var...

Ama bu yazıda da bir sorun var...

Bunca sorunu saydıktan sonra, çözüm yolunu söylemiyor bu yazı...

İstiyor ki, bu yazıyı okuyan dostlarımız, yoldaşlarımız, tüm bunların nedenlerini ve çözümlerini kendileri bulsunlar...

Daha sonra da gazetemizin elektronik postasına, bürosuna bu konuyla ilgili mektuplar yollasınlar ya da bizzat gazetemizin bürosuna gelerek nedenleri ve çözümleri tartışsınlar...

Nedenleri ve çözüm yollarını ortaya koysunlar...

Birlikte tartışıp birlikte üretilim...

Hatta, gelen yanıtları, sayfalarımızda yerimiz yettiği oranda yayımlayalım...

Evet, bu işte bir sorun var...

Peki nedenleri ve çözümü ne?

Kolay gelsin dostlar, yoldaşlar...

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...**İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR****Çoğu işçi tatilini yaptı işine dönüyor. Peki ya tatile çıkamayan işçiler ne olacak?****Menar grevini unutmadık!!!****Patron bir grevi bastırmak istediğinde neden devamlı işçilerin üstüne polis ve ülkücüler saldırıyor dersiniz?****İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR**

● Ay Mamas Kilisesi'nin bombalanması ve barış süreci hakkında Güney'de çalışan işçilerimizin de görüşlerini aldık. Kıbrıs'taki barış sürecini değerlendiren işçiler ülkedeki barışın Kıbrıs Türkü'nün en acil görevi olduğunu bir kez daha vurguladı.

"Bence tekrar sokaklara çıkmalıyız. Koltukları bırakıp sokaklara çıkmalıyız!"

Röportaj:Canan Onurer

Hasan Çakıcı**Ay Mamas Kilesi'nin bombalama olayını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Bu kilisenin bombalanma olayı

tamamen deliliktir. Kendini bilmez bir kaç kişinin deliliğidir bence.

Hatta yorum yapmaya bile değmez. Tabii mutlaka ki bize bu olay halen Kuzey'de süren statükoyu da göstermektedir.

Bu olaydan sonra Kıbrıslı Rumlar'ın tavırlarında sizlere karşı bir değişiklik oldu mu? Nasıl?

Bizde bu olaydan sonra Rumlar'ın tavırları değişmedi. Hatta bizim gibi bu olayı kimlerin yaptığını bilmektedirler. Kesinlikle bizleri suçlama gibi bir durumda olmadılar. Zaten kendileri de ayın yapmak için geldiklerinde hiçbir

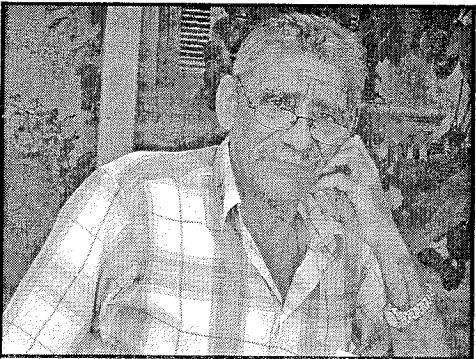
olayın yaşanmayacağını gördüler.

Sizce yaşanan bombalama olayı, 1 Eylül günü düzenlenen Barış Şöleni'ne Kıbrıslı Rumlar'ın katılımını etkilemiş midir?

1 Eylül günü katılımının düşük olmasını tam olarak bilemem. Ama bildiğim kadarıyla zaten tam o saatlerde insanlar ayindeydiler. Belki da ondandır veya biraz da olsa korktukları içindir. Ne kadar da olsa insanlar korktu. Onlara da anlayışlı olmalıyız.

1 Eylül günü düzenlenen şölende**vurgulanan tek şey barışa duyulan özlem. Sizce bu özlemi düşündüğümüzde Kıbrıs'ta gerçek barış için ne yapılmalıdır?**

Bence gerçek barış artık olmaz. Ben artık buna bir yorum getiremem. Artık anladık ki hükümet de buna yorum getiremiyor yani herşey bizim dışımızda oluyor. Zaten eğer adada barış olması Amerika veya İngiltere gibi devletlerin çıkarına denk düşseydi barış olurdu, ama demek ki birşeyler değişti ve bu ülkelerin çıkarları da değişti.

Teşekkürler.**Feridun Tatlıyayışlı****Ay Mamas Kilesi'nin bombalama olayını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Şiddetle kınıyorum bu çirkin saldırıyı gerçekleştirenleri. Çünkü orası tarihi bir yerdir, bırakın tarihi olmasını dini

bir yerdir. Zaten orası Rum malıdır tabii ki gelebilirler. Nasıl ki biz her sene Hala Sultan Türbesi'ne gideriz, binlerce kişi, bu da aynıdır. Zaten bu olayı kimlerin yaptığı veya yaptırdığı bilinmektedir. Bu olayı barış olmasın ve hadise yaratsınlar diye yaptılar ama kimse onları kaale bile almadı.

Bu olaydan sonra Kıbrıslı Rumlar'ın tavırlarında sizlere karşı bir değişiklik oldu mu? Nasıl?

Bence bu olaydan sonra barış olacak. Evet size ilginç gelebilir ama artık eskide değiliz ve bu tür olaylar Kıbrıs Türkü ile Kıbrıs Rumunu kaynaşmaya ve birlikte dayanışmaya zorluyor. Ben

bunları görüyorum.

Sizce yaşanan bombalama olayı, 1 Eylül günü düzenlenen Barış Şöleni'ne Kıbrıslı Rumların katılımını etkilemiş midir?

Bence birşey farketmedi. Ne Kıbrıs Türkü ne de Kıbrıs Rumu onlara pabuç bırakmaz. Gelen gene geldi.

Bence bu olayın altında dönen başka şeyler var. Bu güçlerin yani bu çirkin olayları yapan bu güçlerin arkasında daha güçlü adamlar var. Kıbrıs Türkü artık bunu fark etmelidir

1 Eylül günü düzenlenen şölende vurgulanan tek şey barışa duyulan özlem. Sizce bu özlemi**düşündüğümüzde Kıbrıs'ta gerçek barış için ne yapılmalıdır?**

Bence tekrar sokaklara çıkmalıyız. Koltukları bırakıp sokaklara çıkmalıyız. Hem de tüm adada. Sendikalar hareketlenmeli ve seslerini çıkarmalıdır artık. Bu üç ayın içinde tekrar ayağa kalkıp bizim barış için Türkiye'ye ihtiyacımız olmadığını tüm dünyaya göstermeliyiz. Çünkü Türkiye bizi resmen kullanır. Biz Türkiye'nin ne yavrusu ne de vizesiyiz! Artık bunu görmemiz lazım. Yoksa bütün Kıbrıslıları çok kötü günler bekler. Başka çaremiz yoktur.

Teşekkürler.**Süleyman Onbaşı****Ay Mamas Kilesi'nin bombalama olayını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Bu tür olaylar yanlış ve olmaması gereken olaylardır. Bence zaten tüm Kıbrıslı barışsever Türkler, bu olay hakkında böyle düşünmüştür.

Bu olaydan sonra Kıbrıslı Rumların tavırlarında sizlere karşı bir değişiklik oldu mu? Nasıl?

Hayır bize bir tepkileri olmadı, hatta bizlere övgüler yağdırdılar aynı gecelerde barış şöleni yaptığımız için. Artık gerçekten bizim barış istediğimizi anladılar. Benim arkadaşlarım var orada ve bize hep güzel tepkiler geldi.

Sizce yaşanan bombalama olayı, 1 Eylül günü düzenlenen Barış Şöleni'ne Kıbrıslı Rumların katılımını etkilemiş midir?

Tabii ki etkisi oldu. Ama onları kınayamayız. Korktular tabii ki. Ama zaten gelen Rumlar da vardı. Tabii herşey yavaş yavaş olur. Biz Kıbrıslı Rumlar'a bu insanlarla savaşmayı öğreteceğiz ve artık korkmayacaklar.

1 Eylül günü düzenlenen şölende vurgulanan tek şey barışa duyulan özlem. Sizce bu özlemi**düşündüğümüzde Kıbrıs'ta gerçek barış için ne yapılmalıdır?**

Bence çok uğraşmamız gerekir. Bizim, Kıbrıs Türk Halkı olarak daha anlayışlı olmamız gerekir. Çünkü o insanlarla anlayışlı olmazsak, seni kaale almazlar ve sevmezler de. Bu zaten tüm insanlar için geçerlidir. Böyle davranırsak o insanların bize zararı olmaz. Bence barış da karşılıklı dayanışma ve anlayışla gerçekleşecektir.

Teşekkürler.

Guatemala'da Vahşet

Latin Amerika'dan toprakların büyük çoğunluğunun büyük toprak sahiplerinin elinde olması köylülerin bu toprakları işgal etmesine neden oluyor.

Guatemala'da köylüleri örgütleyen sendikacı Perez'in serbest bırakılmasını talep eden ve tutuklanmasını protesto eden 1.500 civarında köylülere hükümet güçleri 800 asker göndererek bu eylemlerini dağıtmaya girişti.

Sendikacı Perez toprak sahibi ile emeklilik konusunda tartışmaya girmiş ve hemen ardından Eylül 2003'de faili meşgul kayıplara karışmıştı. Basına yansıyan haberlerde köylüleri örgütleyen Perez'in büyük toprak sahibinin aracılığıyla zorla götürüldüğü bilinmektedir. Köylüler burjuva yasal metotlara baş vurarak konunun araştırılmasını ve toprak sahibinin sorgulanmasını talep ettiler ise de hükümet bu taleplere kulak tıkadı. Bir yıldan beridir toprak sahiplerinin arazisini işgal eden 1.500 civarında köylü Ağustos sonunda hükümetin saldırısına

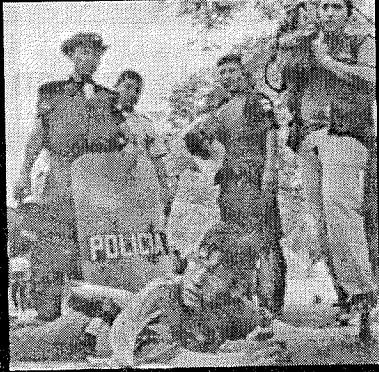
uğradı.

Buradaki köylüler iki askeri helikopterin ve sivil ve resmi polislerin silahlı saldırısına uğradılar. Bunun yanında ertesi günü olay yerine giden bazı eylemciler olay yerinde dövülerek öldürülen insan cesetleri, başlarından vurulan köylüler gördüler. Polisin ve hükümet yetkililerinin bu katliamda öldürülenlerin otopsi yapılmadan gömmeye başladıkları bildirildi. Hükümet tarafından kurulan tıpkı Kıbrıs'taki insan hakları derneği gibi görev yapan insan hakları gözlemcileri buralarda ceset bulmadıklarını açıkladılar.

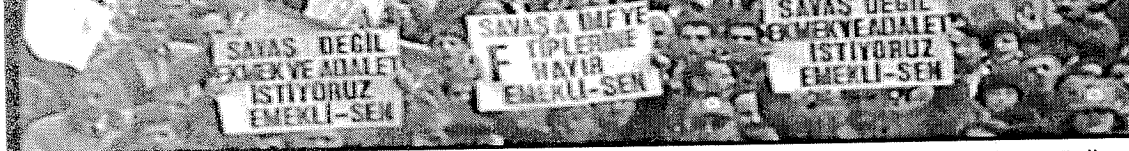
Guatemala'nın Neuva Linda yöresinde olan bu vahşeti bazı yerel basın bahsetse de hemen hasır altı edildi. Bu bölgede

topraksız köylülerin yürüttüğü 36 yıllık iç savaşta yine aynı metot kullanılmıştı. Çoluk çocuk, yaşlı genç, kadın erkek ayırımı yapılmadan top yekûn bir katliam ve ardından cesetlerin hızlı bir şekilde yok edilmesi.

İnsanca yaşamak isteyen ve barışçıl protestolar yapanlara burjuvaların cevabı sadece katliamdır.

İstanbul'da 1 Eylül Dünya Barış Günü

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İstanbul'da da miting düzenlendi. Barışa olan özlemin dile getirildiği bu mitinge yaklaşık beş bin kişinin katıldığı bildiriliyor.

"Barış için özgürlük, kardeşlik için eşitlik" pankartının açıldığı "yaşasın onurlu barış mücadelemiz", sloganının da atıldığı mitingde "Kürt sorununda diyalogun başlatılması, genel af" vurgusu yapıldı.

İstanbul İnsan Hakları Derneği Başkanı tertip komitesi adına yaptığı konuşmada dünyadaki tüm halkların barış istediğini söyledi. Daha sonra KESK Genel başkanı yaptığı konuşma-

da Irak'taki ABD işgalini kınadı. Miting müzik gruplarının Türkçe ve Kürtçe şarkılarıyla son buldu.

Sermaye hem çalıştırır hem aşağılar

Bazı insanlarımız için, daha iyi yaşam koşulları, daha fazla özgürlük ve demokrasinin beşiği olan AB'nin ve AB içinde yer alan "büyük" Almanya'nın şirketlerindeki gelişmelere bakalım.

Alman süpermarket tekeli Lidl, Çek Cumhuriyeti ve Polonya'daki mağazalarında çalışan kadınlara karşı inanılmaz bir uygulama başlattı. Şirket, iki ülkedeki marketlerinde çalışan kadın kasa elemanlarının, "muayyen günlerinde başlarına özel bir bant takmalarını" talep etti.

Bu aşağılayıcı uygulamanın amacı, market yöneticilerinin, hangi kadının muayyen gününde olduğunu kolayca anlamasıymış. Bu yöntem çalışanların "özel izin" istemeden tuvalete gitmelerine izin vermek içinmiş.

Şirketin diğer çalışanları ise, molalar hariç tuvalete ancak özel izin çıktıktan sonra gidebiliyorlar.

Aslında bu şirket her konuda sabıkalı... Şirket daha önce de pek çok skandalda başrol oynamıştı. Şirketin Polonya'da satışa sunduğu kakao tozlarının yüzde 30'unun kakao, geri

kalanının nişasta olduğu anlaşılmıştı. Çek Cumhuriyeti'nde ise, bir Lidl süpermarketinin çevreden daha iyi görülmesi için, 100 yaşlı ağaç izinsiz kesilmişti. Şirket sabıkalı olmasına sabıkalı da devlet kurumları ve yasaları bu gibi şirketlerin faaliyet göstermesini kolluyor.

Lidl marketlerinde çalışanların sendikalaşma girişimleri de büyük baskılar sonucu engelleniyor. Şirket, çalışanlarına çok düşük ücret ödemesiyle de tanınıyor.

Sadece Lidl değil, sermayesi büyük pek çok şirket çalışanlarına bu tür uygulamaları reva görüyor.

Bazılarımızın büyük şevkle arzuladığı AB ve AB ülkelerinde çalışanların durumları ne yazık ki Lidl şirketindeki gibi. Emperyalist burjuvazi azami karlar için, işçileri azami olarak sömürmek için, her türlü yola baş vurmaktan geri kalmıyor. Kadın işçilerin başlarına bant takılması burjuvazinin azami karlar için nelere baş vurabildiğinin bir göstergesidir sadece!

Nazlıca

Nazlı Şahin

BU TERÖR KİMİN?

Kuzey Osetya'da olanlar elbette bir terör eylemidir, ancak bu terör kimlere aittir ve nedenleri nelerdir?

Rusya yönetimi yıllardır Çeçenlere yaptığı zulmün üzerini örtebilmek için Çeçenlere en çok destek veren Osetya bölgesinin insanları üzerinde tezgahladığı oyunu bir okulun açılış günü sahneye koydu.

Sonuç, çoğu çocuk olan 400 ölü ve yüzlerce yaralı.

Bu vahşetin tanıklığını yapanların anlatmalarından ve olayların ardından Çeçen komutan Mashadov'un, "Bu eylemi biz yapmadık, bizim derdimiz Rus yönetimiyle, bizim çocuklarla işimiz ne, böyle bir eylemi bu güne kadar hiç yapmadık asla da yapmayız, bu eylem bize ait değil" açıklamalarının tek bir izahı var.

Dünyadaki olayların gelişimini incelediğimizde Kafkasya'dan Irak'a kadar uzanan coğrafyada, son günlerde terörist eylemlerin masum insanları hedef alarak genişlemesi, sivillerin ve küçük çocukların rehin alınması, katledilmesi dünya gündeminde ön sırada yerini alıyor. Bu tür eylemlerden sonra dünyadan tepkiler yağmaya başlıyor. Elbette hiçbir insan bu tür vahşetler karşısında kayıtsız kalamaz, kalmamalı da. Ancak, bu terör eylemlerinin kimler tarafından yapıldığı yön- lendirildiği konusunu da araştırmalıdır.

Gerçeklerin ne olduğu bilinmeden yapılan karşı çıkışlar, en çok ABD ve sevgili müttefiki İngiltere ile ülke yönetimlerinde bulunan işbirlikçilerine yarıyor.

Amerikan seçimleri düşünüldüğünde bu saldırıların Bush'un ekmeğine yağ süreceği biliniyor. Bush yaptıklarının hesabını verememekten duyduğu sıkıntıyı Cumhuriyetçi Parti Kongresi'nin son gününde, rahatlamış bir tavırla; "Sizler için daha güvenli bir Amerika ve daha güvenli bir dünya planlıyorum" diyerek, tekrar seçilmesi halinde terörizmle savaşlarının süreceğine vurgu yaparak, "Saldırıda kalacağız. Kendi topraklarımızda karşı karşıya gelmemek için teröristleri yurtdışında vurmaya devam edeceğiz. Afganistan ve Irak tüm bölgede örnek olacak, Filistinliler demokrasi ve reformun yakınlarında olduğu mesajını duyacaklar. Dünyanın dört bir tarafında teröristlerle, onur ve güç için değil, vatandaşlarının hayatı tehlikede olduğu için savaşıyoruz." dedi. Irak ve Afganistan işgallerinden de nesillerin hatırlayacağı başarılar olarak söz eden Bush, dünyada yapacağı yeni savaşlar, işgal edeceği yeni ülkeler ve vahşetler için halkından dört yıl daha istedi.

Osetya'nın hemen ardından yaptıklarının doğruluğunu kanıtlayan bir tavırla "dünyanın her yerinde terörizmle savaşılmalıdır ve ABD buna destek verecektir" sözleriyle bu işte kendilerinin parmağı olduğunu ortaya koymuştur. İstedığı güçleri elde edebilmek için sivillerin ve çocukların ölmesi hem de en vahşi biçimde ölmeleri emperyalistlerin umrunda bile değildir.

CIA, MOSSAD, MI5 gibi istihbarat örgütlerinin himayesinde ya da yönlendiriliğinde hareket eden gruplar, dünyanın her yerinde bu tür eylemler yaparak emperyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlar. Emperyalist güç odakları da, terörizme karşı savaş ediyormuş gibi propaganda yaparken, ülkelerdeki antiemperyalist güçleri, sistemle çatışan rejimleri ve devrimcileri hedef alıyorlar.

Yani, bütün dünyadaki terörist eylemlerin düzenleyicileri sisteminin kurucuları ve bu sistemi kalıcılaştırmak için dünyanın her köşesini savaş alanına çevirenlerdir. Başlarında da ABD ve İngiltere vardır.

Dünyada terörizmin bu denli yaygınlaşması, mevcut sistemin çürümüşlüğü, bu çürümüş sistemin Marksist-Leninist bir devrimle yok edilememiş olmasıdır. Çünkü terörizm, yok olmaya yüz tutmuş emperyalist sisteminin sorunları çözmedeki çaresizliğinin sonucu olarak başvurduğu bir yöntemdir.

Bugün ABD'nin patronluğa soyunduğu dünya sistemi; işsizlikten yoksulluğa, tekellerarası rekabetten kaynaklı sermaye birikiminin büyüklüğüne, ulusal karşı koyuşlardan emperyalistler arasındaki rekabete kadar yaşadığı devasa sorunlar karşısında çaresizdir.

Bu çaresizlikleri emperyalistlerin kendi sonlarını da getirdiği içindir ki, isyanlara, ayaklanmalara ve devrimlere yol açacak başkaldırıları önlemek için dünyanın her köşesini savaş alanı haline getirmeye çalışıyorlar.

Bütün olup bitenler karşısında gerçekleri görerek hareket edilmelidir. Dünyada ki vahşeti ancak sosyalizm bitirecektir.

Parka

Ziya Çelik

GENE KESTİLER BİZE ELEKTRİĞİ

Geçenlerde bilgisayarın başında bazı işlerimi görüyordum.

Aniden elektrikler kesildi.

Birçok yazıyı da kaydetmediğim için hepsi silindi gitti...

Yapacak bir şey de yok, elimiz mahkum gittik yattık...

İşte o sırada düşündüm;

ABD, İngiltere, diğer Avrupa ülkeleri gibi kapitalizmin gelişmiş olduğu yerlerde bu tür elektrik kesintileri olmuyor.

Arada bir elektrikler kesildiğinde ise yer yerinden oynuyor (Geçen sene Amerika'daki elektrik kesintisi sonrası olanları hatırlayınız).

Elektriklerin kesilmemesi güzel bir şey değil mi?

Sabaha kadar aydınlıkta otursan, televizyonunu izlesen, yazını yazsan, kitabını okusan...

Geceleri de verimli bir şekilde değerlendiren...

Hele de Kıbrıs gibi gündüzleri sıcağın pestilinin çıktığı bir yerde geceler ve elektriğin kesilmemesi, işlerini yapmak için ideal fırsatlar...

Hatırlarsınız geçen sene kışın nasıl da kesilirdi elektrikler...

İnsanı canından bezdirmişti resmen...

Elektrikler kesildiğinde ise insanlarımızın ilk dediği şey, "Çağın gerisinde kaldık, bak Güney'de, AB'de elektrikler hiç kesilmez, biz hala daha aynı tas aynı hamam" olurdu.

"Avrupalı" olunca elektrik kesintisi son bulacaktı...

Yazının başında söylediğim gibi gerçekten de AB ülkelerinde, ABD gibi ülkelerde elektriklerde böylesi sorunlar yaşanmıyor.

Peki bu ülkeler "Aman vatandaşım ışıksız kalmasın" diyerek mi bu işe özen gösteriyorlar?

Yoksa, gece gündüz 24 saat üretimde bulunan dev fabrikaların 10 dakikalık bile olsa bir elektrik kesintisi sonucunda nasıl kâr kaybına uğrayacaklarını hesaplayıp, ona göre önlemler almalarından mı?

Yani elektriklerin kesilmemesindeki neden kârın önüne geçilmemesi mi yoksa vatandaşa duyulan "sevgi", "saygı" mı?

O gece elektrikler kesildiğinde bunlar geçmişti aklımdan...

Bakınız şimdi ise neler geçiyor;

Üretimin engellenmemesi, maksimum kârın önünün tıkanmaması için elektrik kesintisine tahammülü olmayan kapitalist ülkelerdeki bu uygulama (elektriklerin kesilmemesi için önlemler alma), o ülkelerde yaşayan insanların elektrik kesintisi gibi bir belayla boğuşmamasını sağlıyor.

Yani, o ülkelerde insanlar kapitalistlerin kendi çıkarları için gerçekleştirdikleri uygulamalardan bir şekilde yararlanıyorlar. (Faturayı ödemediğinde elektriğini anında keserler, o ayrı mesele)

Son sürece bir bakalım;

Adanın yeniden birleştirilmesi, ortak işçi sınıfı mücadelesinin tohumlarının atılması için Annan Planı sürecine destek verdik.

Elektrik örneğiyle devam edecek olursak;

Garantörler, AB üyeliği, İngiliz üsleri ve daha birçok unsur, bizlerin elektrik faturasını ödemediğimiz takdirde eve "haciz getirecek" kadar önemli yaptırımlar ve önlemler getiriyor.

Ancak adanın yeniden birleşmesi, halkın mücadelesinin ortaklaştırılabilmesi alanında (Planın hazırlayıcıları her ne

kadar istemese de, yani kerhen de olsa) kendi çıkarları için elektrik kesintisine izin vermeyen mantığın örneğini görüyoruz.

Yani, bu plan bu efendiler açısından bir kâr kapısıdır.

Ve kârlarını korumak için de bize kesintisiz elektrik verebilirler.

Yani ağzımıza bir parmak bal çalabilirler.

Neden?

Elektrik santrallerinin kontrolü bunlar dadır da o yüzden...

Biz faturayı ödemediğimiz anda elektriğimizi kesip evdeki eşyaları kamyonla doldurup götürüverirler.

Demek ki, ağza çalınan birer parmak bala kanıp da efendilerin bizleri düşündüğü kanısına kapılmamak lazım.

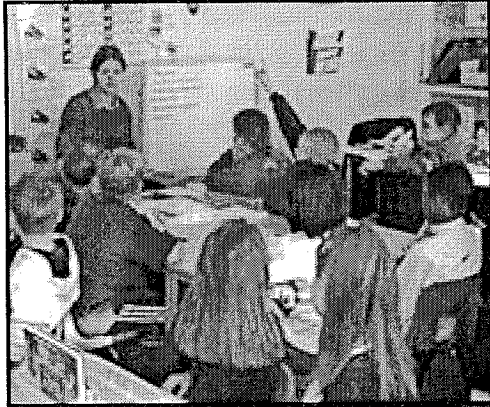
Demek ki, hem "elektriksiz kalmamak", aynı zamanda da "santrallerin kontrolünü" de başkalarına bırakmamak lazım.

Yani bu memleketi gerçekten bizim yapmak lazım...

Onlardan bizlere hayır gelmeyeceğini bilmek, kavramak lazım ki;

Günün sonunda "gene kestiler bize elektriği" demeyelim.

İngiltere'den Mezun Olan Öğretmenlere İş Yok Amma İthal Öğretmenlere Var.

İngiltere ve Galler'den mezun olan ilkökul öğretmenlerinin üçte biri İngiltere okullarda iş bulamamaktadır.

Her yıl mezun olan 1,500 kadar öğretmenin 500 kadarı ülkelerindeki okullarda iş bulamamakta. İngiltere'nin kuzey-batısında bu rakamlar daha yüksektir; 110 mezununun 41'i iş bulamıyor. Eğitim Bakanlığı'nın bu rakamlara tepkisi ise; yapılan öğretmenliğe teşvik kampanyalarının başarısı nedeni ile pozisyonlara olan talebin arttığı, dolayısı ile de

rekabetin arttığıdır.

Öğretmen Eğitim Ajansı (TTA)'nın verdiği raporda, ortaokul öğretmenliğine ihtiyacın azaldığı ve ağırlığın ilkökul öğretmenliğine kaydığı belirtilmekte. Mezun olan ortaokul öğretmenlerinin %95'i orta eğitimde iş bulmuş durumda.

Bu tezlerini desteklemek için de bir okka veri ile piyasayı bulandırmaya çalışan Devlet Öğretmen Eğitim Ajansı TTA Güney Afrika, Avustralya ve daha birçok ülkeden getirtilen öğretmenlerden haber vermiyor.

Ne de olsa bu öğretmenler doğrudan okullara yerleştirilmemekte. İş Bulma Acenteleri tarafından tutulup okulların talepleri üzerine okullara gönderilmektedirler. Bu sayede okullar bu işçilere ne ödenekli tatil ne de emeklilik maaşlarını ödemek zorunda kalmamakta. Yıl sonu okullar tatile gidince bu öğretmenler ödeneksiz tatile zorlanmakta, okullar tekrar açılınca acenteler önünde kuyruklara girmektedirler.

Türkiye'deki İşçilerin Örgütlenme Mücadelesi Devam Ediyor

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Serfil ve Hema tekstil fabrikaları işçilerinin örgütlenme mücadelesi sürüyor.

Serfil'de yaklaşık bir yıl önce başlayan sendikalaşma nedeniyle şimdiye kadar 12 işçi işten atıldı. İşten atılan Serfil işçileri her gün saat 14.00 ile 17.00 arasında belediye ve Hema Tekstil Fabrikası işçilerinin desteğiyle oturma eylemi gerçekleştiriyor.

Serfil'in hemen yanında kurulu olan Hema Tekstil Fabrikası işçileri de patronun sıfır zam dayatmasına karşı bir hafta önce DİSK/Tekstil'e üye oldular. Sendika yerine işçi derneklerini kurmayı teklif eden patron, "Arsa alıp ev yaptıralım, düğünlerinizi yapalım, para ihtiyacını karşılayalım" vaatleriyle işçileri sendikalaşmaktan vazgeçirmeye çalışıyor.

yurttaşım gardaşımu -35-

Aydın Adamoğlu

pademe,

hatırın için kıydım deniz/

penceremin önünden.

şimdi de

kalyonla firkateynden göremiyorum seni.

mevsimi geçmek bilmiyor yapma özgürlüklerin
yapma ilkbaharların, yapma kurtuluşların.

bir 'boynu büküklük' aldı gider,

aldı gider yağmalanmamış tek zenginliğim/

çiçeğine rengini veren

yüzümün pembe utancı.

dalları budakları çelikten

katarak gibi ören enginliğimi

demir atmış gibi ağır,

kökleri ciğerimde.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Kuzey İrlanda'da Grevler Büyüyor

Planlama hizmetlerinde 38 hafta süren grevlere katılım artı.

Carrickfergus Bölge Belediyesi Planlama Hizmetleri çalışanları da Nispa sendikası-na bağlı işçilerin grevlerine katılma kararı aldı. Geçtiğimiz hafta hükümet Nispa sendikası-na "ister kabul etsin isterse etmesin" açıklaması ile birlikte son bir öneri getirdi. İrlanda Maliye Bakanı Lan Pearson aynı zamanda yaptığı açıklamada bu önerinin tekrar ele alınıp gözden geçirilmeyeceğini belirtti. Nispa buna tepki olarak 20.000 üyesine danışmadan bu öneriyi kabul edemeyeceklerini vurguladı. 3 haftalık danışma dönem-

ine giren sendika üyelerine bu öneriyi reddetmelerini ve de süresiz greve gitmelerini önerdi. Verilen bilgilerde Planlama Hizmetleri ve de Tarım ve Kırsal Geliştirme sektörlerindeki grevlerin devam edeceği belirtiliyor. Kuzey İrlanda'daki grevler bölgeledeki planlama hizmetleri ve de çiftçilerin fonlarının verilmesinde sıkıntılara neden olmaktadır.

Geçtiğimiz ay 15 tane Yol Araç Vergi Dairelerindeki işçiler bir-buçuk ay sürdürdükleri grevlerine ara vererek işe döndü ve sendika geçen Aralık'tan beri üyelerinin greve giderek maaşlarının kabul edilir seviyeye getirilmesi için kavga vermektedir.

Guardian Gazetesi Çalışanları Eylemde

İngiltere'deki demokrasi bayrağını en önde götürdüğünü iddia eden Guardian gazetesi yönetimi, çalışma koşullarını protesto eden çalışanlarına savaş açtı.

Guardian Gazetesi Manchester Evening News (M.E.N.) grubunda çalışan muhabirlerin yarısından

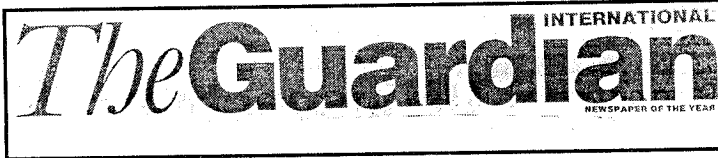
fazlası kişisel olarak iş koşulları hakkında yönetim kurulunu iş mahkemesine götürdüler. Sorunları ise iş yükü ve saat artışına bağlı olarak da maaşlarının artması.

M.E.N. grubunun yönetimi mevcut işçilerine, fazladan tek kuruş ödeme yapmadan, günlük akşam gazetesine ek olarak bir gazete daha basma talebinde bulunmaktadır. Bu ek gazete sabahın erken saatlerinde dağıtılmak için istenmektedir.

Gazeteciler Sendikası, NUJ, üyelerinin çalışma saatlerinin değiştirilmesinin, ek sorumlulukların eklenmesinin ve de ara vermeden çalıştırılmalarının sadece sözleşmelerine aykırı olmadığını aynı zamanda çalışma saatleri yasalarına da aykırı olduğuna dikkat çekmektedir.

Bu durumda iş mahkemesinde 50'den fazla duruşma ve de bir o kadar da istinaf davası beklenmektedir.

Scott Vakfı Manchester Evening News grubunun üst kuruluşu olan Guardian Media grubunun sahibi. Bu Vakıf ise liberal görüşlerin meşalesini taşıdığını ilan etmektedir.

Çalışanlara destek için:
judy.gordon@men-news.co.uk
Ayrıca protesto mesajları için:
Alan.rusbridger@guardian.co.uk
Adreslerini vermektedirler.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Londra Şubesi NUJ Sendikasına gönderdiği mesajda çalışanların haklı mücadelesini desteklediğini bildirmiştir. Sendika gönderdiği cevapla Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesine desteğinden dolayı teşekkür etmiştir. KSG'yi devamlı olarak gelişmelerden haberdar edeceklerini de eklemiştir.

Ayrıca Guardian Gazetesi yönetimine de gönderdiği protesto mesajıyla çalışanların haklarının verilmesini talep etmiştir. Alan Rusbridger verdiği cevapta durumu araştıracağını ve protestomuzu gerekli yerlere ileteceğini yazmıştır.

Eylemleri konusunda açıklama yapan NUJ Guardian Gazetesi'ni protesto ve de çalışanlara destek için bir çağrı yaptı.

Her Gün Bir İşçi İş Yerinde Can Veriyor!

İngiltere'de geçtiğimiz yılda 300 -ortalama günde bir- işçi işbaşında hayatını kaybetti. Bu ölümler doğal nedenlerden değil, iş yerindeki güvenlik önlemlerinin alınmamasından kaynaklanmaktadır. Bu kazalardan dolayı hayatını kaybedenlerin sayısı yılda %23 artış göstermekte. Bunlara ek işyerlerinde kazalar sonucu ciddi şekilde yaralananların sayısının da yılda 30,000 kadar olduğu açıklanmıştır.

Bu kazaların nedenleri arasında başta gelenleri şunlardır:

- Yüksek yerlerden düşme
- Taşıt veya ağır sanayi makineleri tarafından ezilme
- Çöken binalar altında kalma
- Yol silindiri çalıştıran işçilerin silindirin altında kalması
- İnşaat alanlarında toprak kaymalarında ezilmeler.

Bunlar sadece bu tür kazaların bazıları. Bunlara ek işverenin iş ortamlarında yeterince güvenlik önlemlerinin alınmamasından kaynaklanan bir çok kazalar olmaktadır.

İngiltere sendikaları işverenin iş yerlerindeki güvenliği sağlayamadığı ortamlarda oluşan kazaların yasalarca suç olarak sayılmasını, işverenlerin işçi sağlığı ve güvenliğinden sorumlu tutulmasını talep etmektedirler.

İngiltere'deki T&G sendikası yaptığı kampanyada işyerlerindeki katliamlardan şirket yöneticilerinin sorumlu tutulmalarını talep etmektedir.

Bu bağlamda hükümetten aşağıdakileri talep etmektedir:

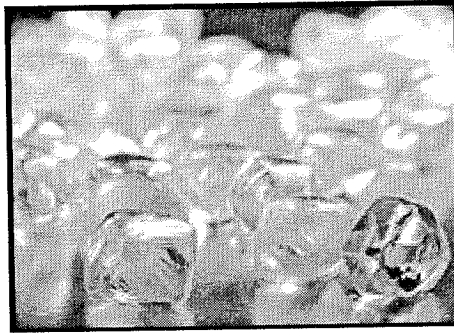
- Yargılanıp suçlu bulunan şirketlere verilen cezaların ağır olmasını.
- Sağlık ve güvenliği sağlayamamakla suçlu bulunan şirketlerin yöneticilerinin hapis cezasına çarptırılmasını.
- Daha katı yasaların hukuka alınmasını ve iş yöneticilerinin işçi ve toplum sağlığı ve güvenliğini sağlamakla sorumlu olmasını.

Botswana'da Greve Giden İşçiler Kovuldu!

Afrika'da, Botswana'nın en büyük elmas madeninde çalışan 1000 kadar işçi maaşlar konusunda greve gidince işten çıkarıldılar.

AFP haber ajansının açıklamalarına göre Debswana Elmas şirketi 1000 kadar işçisine greve gittiklerinden dolayı işten durdurulduklarını belirten mektup gönderdi. İşten çıkarılan işçi sayısı şirketin iş gücünün %25'ini oluşturmakta olmasına rağmen şirket böylece bir kararı almakta zorlanmadı, ne de olsa açlık ve sefalet içinde yaşayan halk bu madenlerde çalışabilmek için senelerdir savaş vermektedir.

İşçiler yüksek mahkemeden bu grevin yasal olmayacağı kararının çıkartılmasına rağmen greve gittiler ve bu da şirketin ekmeğine yağ da bal da sürdü: Debswana şirketi De Beers ve de Devlet kontrolünde bir alt kuruluş. Dolayısı ile grevin yasal olması için devletten onay almak gerektiğinden grevi yasal kılmak imkansızlaşıyor.

Bir de Mahkeme!

İşten çıkartılan işçiler işten atılmakla bırakılmıyor ardından Botswana Madenci İşçileri Sendikası (BMWU) ile birlikte mahkeme kararlarını ihlalden Hakim önüne çıkartılacak.

Debswana şirketi sözcüleri de medyaya verdikleri açıklamalarda "Ama biz onlara söylemiştik, greve giderlerse yasadışı eylemlerden dolayı işten çıkartılırlar" diyorlar. BMWU sendikası ise greve devam edeceklerini, aslında 1,000 işçi greve gitmediğini 6,000 üyenin tamamının grevde olduğunu ve de görüşme masasına gelinmediği takdirde yılmayacaklarını belirtmektedir.

BMWU sendikası %16 maaş artışı ve de 2004-05 yılı için de %25 bonus talep etmektedir. Şirket ise sadece %10 artış ve de aynı miktarda bonus önermişti. Debswana şirketi Botswana'daki en yüksek maaş veren şirket olduğunu iddia etmekte ve de bunun arkasına sığınarak işçilerin taleplerini reddetmektedir.

İngiliz Medeniyeti

30 Ağustos Pazartesi İngiltere'de bankalar tatili olarak bilinen tatil günü. Bu tatil de ABD'de yıllar öncesi Merkez Bankası sıkıya girer, paralarını çekmek isteyenlerin önüne geçmek için bir günlük tatil ilan eder, halka bankayı kapatır amma kendi işlemlerini yapmaya devam eder, en azından eskiden. Şimdi ise İngiltere'de yılda 3 tane bankalar tatili var. Bu günlerde Bankalar sadece halka kapalı değil, tamamı ile tatilde. Yılların getirdiği bu tatil tüm ülke çapına yayıldı ve devlet tarafından bu günler (1 Ocak, Mayıs ve Ağustos aylarının son Pazartesi günleri) milli tatil ilan edildi. Büyük mağazalar ve alışveriş merkezleri ve benzeri kuruluşlar tatilde olurdu. Gel gelelim, bu devirde ekonomi o kadar sıkı ki bu tür yerler bırakın milli tatilleri sabahlara kadar açık.

Böylesi bir günün sabahı, hem de sabah 5'te sokaklarda, otobüslerde tıklım-tıklım dolu olanlar kimler dersiniz? İnşaat işçileri, temizlik işçileri ve de benzeri asgari maaşa çalıştırılan işçiler. Tabii, bir de toplu taşımacılık sektörünün hammallığını yapan işçiler. Direktörler (yani yönetmenler) ve benzeri üst kademedeki efendiler tatilde.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Kulis**

Halil Yılmaz

SANATTA YENİLİK VE BİÇİMCİLİK

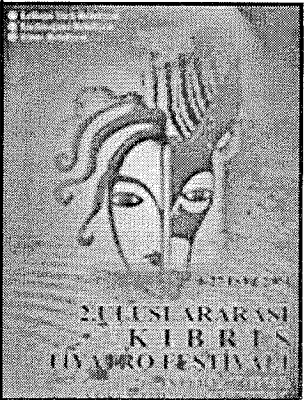
Sanatta yeniliğin gerçekleşebilmesi için yeninin eskiyi değiştirmesi, dolayısıyla, eskiden hem biçimce, hem de içerikçe farklı olması gerekir. Bu ikisinin birlikte dönüşüme uğratılması, ileriye doğru değiştirilmesi sanatta gerçek yeniliğe yol açar. Oysa, sanatta yenilik, burjuva sanat literatüründe sadece "biçimde" yenilik olarak alınır. Burjuva sanat, içerikte değil, biçimde yenilik ister. Bütün "modernizm" tarihi bunun başlıca tanığıdır. Örneğin, plastik sanatlarda günümüzde birbiri ardınca ortaya çıkan yeni eğilimler; minimalizm, op-art, pop-art, kavramsal sanat, happening, hiper-realizm, foto-gerçekçilik, land-art, vb., bütün bunlar sadece biçimde yaratılan yenilikler, daha doğrusu, değişkenliklerdir. Burjuva sanatta yine son zamanlarda, edebiyatta, sinemada ve tiyatrodaki görülen açık-saçıklık, dehşet, bir takım "yeni yeni eğilimler" de sanki içerikçe yeniymiş gibi görünen biçimselliklerden başka bir şey değildir. Kaldı ki, bütün bunların "yeni bir bakış açısı", "yeni bir gerçeklik algısı" olduğu yolunda savlar da ileri sürülür. Aslında, dünyayı sadece "burjuvanın durumu"

açısından, yani "çöküşmüşlük" ("dekadans") açısından gören burjuva sanatın içerikçe "değişmezliği"dir bu. "Değişmezlik"tir, çünkü, burjuva sanatta "dekadans" olgusu bir ilke, hatta, bir "dogma" haline gelmiştir. Bu dogmanın dışında sanata bir yenilik getirilemez, çünkü, dünya "burjuva gerçekliği"yle özdeşleşmiştir. Böylesine bir "dekadans" anlayışının temelinde aslında, yaşanan gerçeklik ile burjuva idealler arasındaki uzlaşmaz çelişki yatar. Bir başka deyişle, bugün burjuva toplumlarda ve burjuva sanatta "manevi kriz" olarak ortaya çıkan bu olgunun temelinde gerçek insani idealler ile toplum düzeninin buna elvermezliği arasındaki derin çelişki yer alır. İşte bu nedendir ki, burjuva sanat, bu temel çelişkinin, ana gerçekliğin su yüzüne çıkmasını, bir başka deyişle, sanatta içerikçe bir değişmeyi, gerçek bir yeniliği istemez. Çünkü gerçek bir yenilik, toplumun gelişmesindeki gereksinimlere artık karşılık vermeyen burjuva ideallerin karşısında yeni ideallerle ortaya çıkacak; sonuçta, üretim tarzına bağlı olarak toplumsal ilişkilerin

karakterinde, yani, egemen ilişkilerde değişme isteyecek, bu da ister istemez sanatın içeriğinde kendi anlatımını bulacaktır. Oysa, burjuva toplum, kendi düzenini "nihai" olarak gördüğü için, kendi devrimci karakterini ve toplumsal değişim ilkesini çoktan yitirmiş bulunduğu için, egemen ilişkilerde, düzenin işleyişinde bir değişim istemez, status quo'nun korunmasını ister. Bugün için burjuva sanatı ve düşüncesine öznelci, mistik, metafizik, en fazlasından, pozitivist anlayışların egemen olması bir rastlantı değildir. Buysa, sonunda, sanattaki "sahte yenilikler"e yol açar. Yaşanan manevi krizin bir anlatımı olmak üzere ortaya konan "bunalım sanatı" ve uzantıları, sanki sanatta yaratılmış gerçek yeniliklermiş gibi gösterilmeye çalışılır. Dada'cılardan tutun da günümüz "şok sanatı"na kadar bütün bu tür sanat akımları, "dehşet, vahşet" sanatı, aslında burjuva yaşamın (yani, yaşamın) çirkinliğini, vahşetini, anlamsızlığını, derin bunalımını yansıttığı savındadır. Ama, biçimde kaldığı için, bir başka deyişle, yaşanan çirkin gerçeklik biçimde yaratılmak istendiği için, bütün mod-

ernist sanat, "manevi kriz"in, "dekadans"ın ister istemez kendi bir ifadesi, bir olumlanması haline gelmiş, "gerçek yeni"yi yaratamamış; genel-geçer burjuva değerlere, düzbeğeniye, tekdüze yaşama ve alışkanlıklara karşı yerinde sayan bir başkaldırı (protesto) olmaktan, "öfke sanatı" olmaktan öteye geçememiştir. Bunun için de sanatta bu gibi yönelimler, gerçek yeniliğin bir özelliği olarak kalıcı değil, ama geçici olmuşlar; yeni bir tekniğin sonucu, sadece yeni bir buluş, değişiklik hatta, "moda" olarak kalmışlardır.

Aslında günümüzde burjuva sanattan istenen de, yukarıda da açıklaştığımız nedenlerle, değişim değil, ama "değişiklik"tir; kalıcılık değil, geçiciliktir; süreklilik değil, çeşitlilik. Çünkü, burjuva toplumlarda bir meta haline gelmiş olan sanat yapısının piyasa mekanizması ile çok yakın bir ilişkisi vardır. İleri bir tüketim toplumu olarak burjuva toplumlarda sanat da tüketimin yasalarına bağlıdır. Bu yüzden sanatta sürekli değişkenlik, çeşitlilik, yani, "sahte yenilik" istenir; hele belli bir yeniliğin "moda" haline gelmesi, piyasa için kaçırılmayacak bir fırsattır.

2. ULUSLARARASI KIBRIS TİYATRO FESTİVALİ

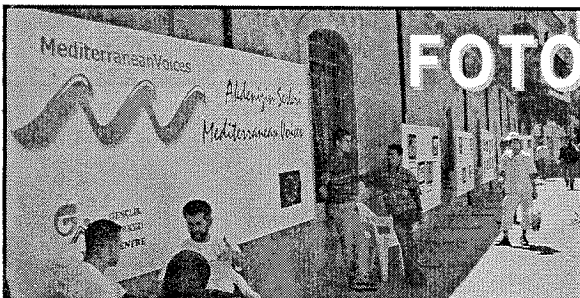
Lefkoşa Türk Belediyesi, Gazimağusa Belediyesi ve Girne Belediyesi'nin ortaklaşa düzenlediği 2. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali Behiç Ak'ın yazdığı, Dostlar Tiyatrosu'nun gösterime sunduğu "Fay Hattı" adlı oyunuyla başladı. Lefkoşa, Gazimağusa ve Girne'de altı farklı yerde 12 oyunla devam edecek olan festival

27 Eylül tarihinde son bulacak.

Festivalin açılış konuşmasını Organizasyon Komitesi Koordinatörü Yaşar Ersoy yaptı. Ersoy şöyle konuştu, "Tiyatro yalnız bir 'gösteri' sanatı değil, sürekli yaşamı sorgulayan, dün, bugün ve yarınla hesaplaşmayı hiç elden bırakmayan; sonsuz

bir kültür birikimi getiren dünyaya ve insana kucak açmak, evreni kavramak ve yeryüzü ile yaşamı yeniden yorumlamak ve yaratmaktır." Festival için gelen seyircilere teşekkür eden Ersoy, gösterilen ilginin Kıbrıs için çok önemli ve sevindirici bir gelişme olduğunu belirterek, ilerisi için umutlu olduğunu söyledi.

Açılışında konuşma yapan Gazimağusa Belediyesi Başkanı Oktay Kayalp'de festivale katılan tiyatro gruplarına ve izleyicilere teşekkür ederek, gelenek-selleşmeye başlayan Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali'ni gelecek senelere taşıma hedefinde olduklarını ve bu hedefe ulaşmak için ellerinden geleni yapacaklarını belirtti.

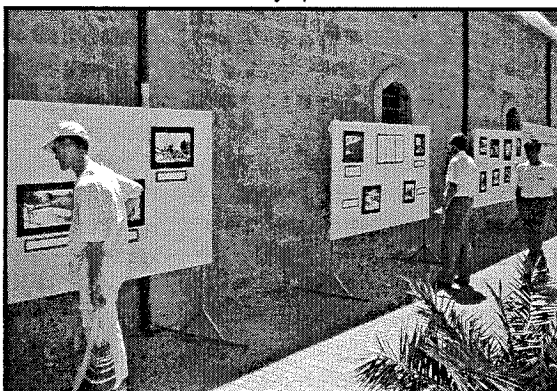
FOTOĞRAFLARDA LEFKOŞA

Gençlik Merkezi'nin "Akdeniz'in Sesleri" projesi kapsamında "Fotoğraflarda Lefkoşa" adlı fotoğraf sergisi açıldı. Proje kapsamında Lefkoşa'nın eski mekanlarını, mahallelerini, insanlarıyla birlikte günümüze taşımayı amaçlayan fotoğraf sergisi, kendi mahallelerinde sergilenecekler.

sosyo kültürel yapısını, değişimini, dönüşümünü daha iyi aktarmaktır diye belirtildi.

4-21 Eylül tarihleri arasında yapılacak olan sergi Mevlevi Tekkesi önü, Sarayönü, Büyük Han, Arabahmet (Selen

otopark yanı), Çağlayan (Anibal restoran önü) ve Belediye Pazarı'nda yapılacaktır.

YARIN

Yüz bin yaşında olsam da,
gücüm kalacak
Seni beklemeye,
ey umutla duyduğum yarın.
Zaman,
binbir acıyla kıvranan ihtiyar,
İnselin soluğu kesilinceye kadar:
sabah yenidir, yenidir akşam.

Aylardır uyumadan yaşıyoruz,
Uyanıgız saklıyoruz,
ışığı ve ateşi,
Fısıltıyla konuşuyor,
kulak kabarıyoruz
Çabuk sönen oyun gibi yiten
her gürültüye.

Oysa gecenin dibinde,
hala tanıyıyız
Günün görkeminin,
armağanlarının.
Eğer uyumuyorsak
şafağı gözlemek içindir
Odur kanıtlayacak olan
yaşadığımızı şimdi.

Robert Desnos

Yoldaş

Evrin Mehmet

Suçlular ve Seyirci Kalanlar

Bu yazımda sizlere bugünkü savaşlar üzerinde yaptığım gözlemlerimi aktarmak istiyorum.

Bugün dünyamızda olan biten savaşların, işgallerin, sömürgeciliğin başını çeken ABD ve İsrail emperyalizmi, İngiliz ve bir gayret pasta kapmaya uğraşan Fransız ve Alman ve de AB emperyalizmi üzerine çalıştığım bu yazıda sizlere şu anda hala daha savaşın olduğu Irak, Filistin ve Afganistan'dan bahsedeceğim. Bakalım bu ülkelerde neler oluyor...

İlk olarak Afganistan'ı ele alalım...

ABD, Afganistan'a eşitlik, özgürlük ve adalet dağıtmaya gitti ama yaptıkları binlerce sivil halkı, çocuğu, kundaktaki bebeği katletti. Birçok genç kızın namusuna saldırdı, tecavüz etti. Evleri yaktı yıktı, binlerce insanı sokakta dımdızlak aç susuz soğukta bıraktı. Binlerce çocuğu öksüz bıraktı!

Soruyorum; adalet, eşitlik, özgürlük nerede? Ya da barış projesi AB nerede? Demek ki AB sadece seyirci kalacak bu vahşete. Hani barış projesi, hani özgürlük, hani eşitlik ve demokrasi? AB neden bu savaşlara dur demiyor? Bize anlatılanların tam tersine bizzat bu savaşların içinde yer alıyor. Mesela adamızdaki İngiliz üslerinden kalkan uçaklar Irak'a

bomba yağdırabilir, belki de yağdırmıştır. O kadarını bilemiyorum. Anlaşılan o ki AB'nin barış projesi çabası da sınıfta kaldı. Sonuçta olan yine sivil halk oldu, binlerce insan öldü, geriye binlerce kundağında öldürülmüş bebek, binlerce öksüz ve binlerce evsiz kaldı. Ya sömürü? O da cabası...

Olmayan tek şey; özgürlük, eşitlik, barış...

Irak'ta olan bitenler üzerine: Büyük eşitlik, özgürlük, adalet dağıtıcısı ABD Irak'a da gitti.

İşte icraatları; Bomba dağıttı, kurşun dağıttı...

Sonuçta yine sivil halk korumasız, yavru bebekler ve binlerce öksüzün yanında binlerce evsiz insan, hastanelerde binlerce sakat...

Yoksa eşitlik bu mu?

Ölümler, sakatlar, öksüzler, evsizler mi?

Ya da hapislerde cinsel tacize uğrayan kadınlar, erkekler mi?

Ya da ülkeyi yağmalamak, sömürmek mi sizin eşitlik, adalet ve özgürlüğünüz?

Bizim diğer "barış projemiz AB" nerede?

Seyretmekle veya bizzat örgütleyip uygulamakla meşgul demek ki.

Yine 'barışın projesi' sınıfta kaldı.

Filistin'deki ABD destekli İsrail emperyalist gücünün yaptıklarına gelem:

Bu kez görevde ABD emperyalizmi destekli İsrail emperyalizmi var...

Tıpkı Afganistan'da olduğu gibi rezil bir vahşet söz konusu...

Nerede bu sömürüye dur diyecek barış projeleri?

Nerede bu katliama bu soykırıma dur diyecekler?

Ada halkı olarak bizi barışçılar diye kandırdıkları güçler, Kofi Annan'lar, Birleşmiş Milletler, AB ve kurumları neredesiniz?

Adresiniz belli; aynı yerdesiniz!

İnsanlık düşmanı suç işleyen katillerin safındasınız!

Bu katillerdensiniz.

Barış, eşitlik ve özgürlük projeleri adı altında katliamlar...

Neden?

Çünkü işlerine geliyor...

Silah tüccarlarının, sömürücü güçlerin ve işgalcilerin işlerine geliyor...

Birçok kapitalist zenginin bu düzen işine geliyor ama elbet bir gün bu düzeni yıkacak oluşumu oluşturduğu, tüm halk güçlerini işçi sınıfının önderliğinde devrimci partide örgü-

tlediğimizde bu düzeni yıkacağız ve dünyamızı daha yaşanabilir kılacağız.

Geleceğimizi ve gelecek olanların önünü açacağız.

Barışın temellerini atacağız.

Bunu başarmak için tek yol devrimdir. Devrime giden yolun; anti-emperyalist birleşik cephe'den geçtiğini insanlara bıkmadan anlatacağız ve sömürüye dur diyeceğiz.

Bunu yapmak zor değil.

Sadece duyarlı olmak, disiplinli, örgütlü, zekice davranıp mücadele etmek gerek...

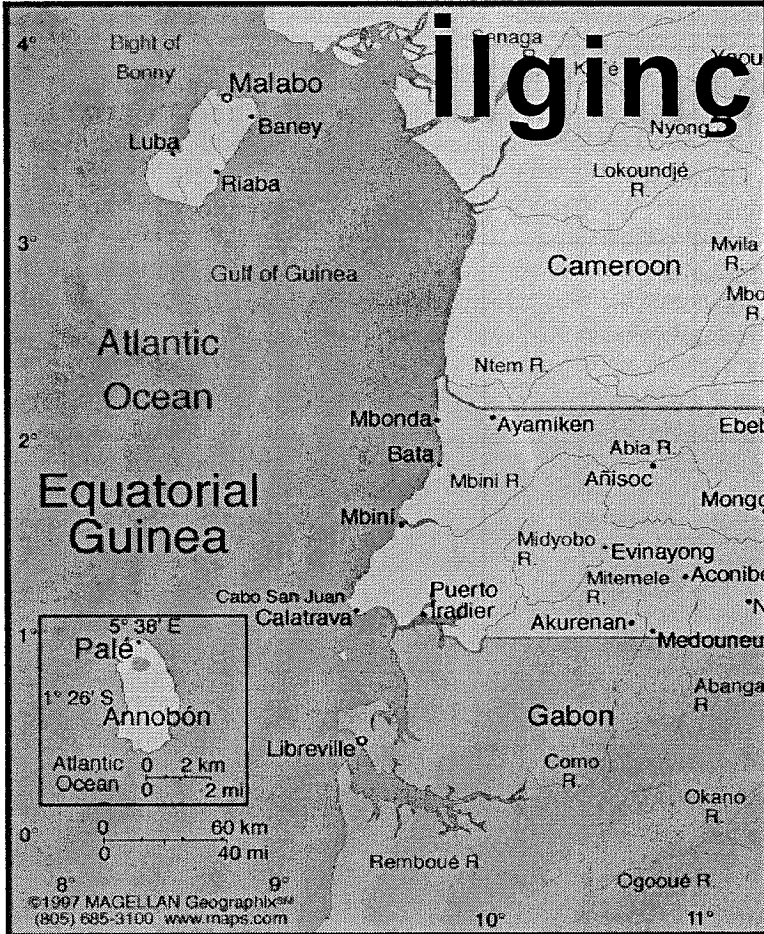
Not: Bugün belki bu savaşlarda resmen AB'nin ismi yok ama seyirciliği var, alttan alta örgütleyiciliği, savaşlarda aktif rol alıcılığı var.

Bu da demek oluyor ki bir katliamı seyretmek, engel olmaya çalışmamak, suçun yarısı demektir.

Bu yüzden suçun yarısı yapanda ise, yarısı da seyredendedir.

Bu yüzden yapan ve seyredenlere karşı mücadele edelim. Dünyamızı daha güzel, daha yaşanır kılalım.

HERŞEY DAHA YAŞANIR BİR DÜNYA İÇİN MÜCADELEDE, MÜCADELE, ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE'DE!!!

67 kişi Zimbabwe'de güvenlik güçleri tarafından tutuklanıyor. Zimbabwe hükümetinin araştırmaları İngiliz Simon Mann'ın İngiliz Özel Askeri Güç (SAS)'te komutanlık yaptığı ve İngiltere'de "güvenlik şirketi" çalıştığı ortaya çıkıyor. Gelişmeler gittikçe daha ilginç boyutlara ulaşıyor. Zimbabwe'de bulunan bu grup Zimbabwe'den silah satın almaya girişmişler. Araştırmalar daha sonra bu "güvenlik şirketi"nin Afrika'nın Ekvator Ginesi'nde darbe planladığı ortaya çıkıyor. "zavallı" Afrika'nın bir ülkesinde bu darbe niye

yapan daha sonra da adı yolsuzluklara karışan ve hapse mahkum edilen İngiliz Lord Archer'in de bu darbeye rol alanlar arasında olduğu iddia ediliyor. İyi de tüm bunlar beşyüz bin kişilik nüfusu olan bir ülkede darbe yapmaya neden giriştiler?

Ekvator Ginesi 46 yıl önce İspanya'dan bağımsızlığını almış bir ülke. Yıllarca kahve ve kereste ticareti ile yoksul bir ülke konumunda. Ancak 1995 yılında bu ülkede ve kıyılarında zengin petrol yatakları bulundu. Bu petrol yatakları Afrika'da üçüncü büyük

İlginç Bir Mahkeme Olayı

planlansın ki? Araştırmalar daha sonra eski İngiliz Başbakanı, "Çocukların sütlerini çalan" diye bilinen Margaret Thatcher'ın oğlu Mark'ın da bu darbeyi planlayanlar, destekleyenler, finanse edenler arasında olduğunu ortaya çıkarıyor.

Daha da ötesi bir dönem İngiltere'de bakanlık

petrol yatakları olarak bildiriliyor. Bu durum karşısında ülke ekonomisi her yıl %20 oranında gelişiyor. ABD petrol şirketleri bu bölgeyi kendi kontrollerine almış durumda. Bir taraftan Ekvator Ginesi'nde insan hakları ihlali hasır altı ederken diğer yandan da bu bölgeleri geliştirmeye devam ediyor. ExxonMobil şirketi ile Ocean Energy şirketi bu ülkede Zafiro petrol yatakları geliştirmeye çoktan başladılar bile. 1.1 milyar varillik petrol yatağına sahip olan Ekvator Ginesi'nde servetler bir avuç hırsızın elinde birikiyor.

Bu arada ABD emperyalistleri ile anlaşma yapan Nguema Hükümeti şaibeli seçimlerle seçimi kazanarak bu ABD tekelleri haricinde herhangi bir petrol tekel ile anlaşma imzalamayı reddetti. Basına yansıyan haberlere göre seçimlerin mağlubu Severo Moto İspanya'da sürgünde bulunduğu sürede Fransız ve İspanyol tekelleri ile anlaşmış.

Bunların, bu 67 kişiye ve bir gruba 1.8 milyon dolar ve petrol hakları vermek kaydıyla darbeyi planladığı söyleniyor. Mark Thatcher ise silah tüccarlığında öne çıkmış birisi. Annesinin başbakan olduğu dönemde Oman Sultanlığı'nda 600

milyon dolarlık ihaleyi aldığı, Suudi Arabistan ve Irak'a silah satışlarında yer aldığı ve bu çerçevede büyük servete sahip olduğu bildiriliyor. Uzun süre ABD'de yaşadıkdan sonra 1995'te Güney Afrika'ya yerleşen Mark Thatcher servetine servet katmak için iş adamı olarak faaliyetine devam etti. Güney Afrika'da silah ticaretine başlayan Mark Thatcher Avrupa'nın iş adamlarıyla beraber Afrika ülkelerinde rejim değişikliği için çalışmalarını yoğunlaştırdı. Simon Mann'ın şirketine yüklü bir miktar yatırım yaparak rejim değişikliklerinden pay koparmak için faaliyetler sürdürdüğü bildiriliyor.

Ekvator Ginesi'nde bu darbenin engellenmesi için kimlerin rol aldığı henüz daha ortaya çıkmadı.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Ne günlere tanıklık ettik biz?

Tarihin kimi zaman yüzyıllar boyu süren dönemlerinden daha önemli birkaç günleri yaşadık, yaşanmasını sağladık!

Bizler için çok büyük bir ayrıcalık aslında bu.

Yani düşünsenize, dünyaya gelen milyonlarca insan, onlarca yıl yaşayıp ölüm döşeğine geldiklerinde hafızalarında önemli pek bir olay bulunmaz.

Bir de bizi düşünün. Onbinlerce insanın katıldığı ve kulakları sağır edencesine "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" sloganlarının atıldığı mitingler yaşadık.

Belki de o coşkuyu, o tüyler ürpertici hissi son nefesimizde bile hissedeceğiz.

Dünyada bu tip halk hareketleri sayılıdır.

Yani nüfusun üçte birinin bir meydana toplandığı ve hep bir ağızdan kurulu düzene karşı çıktığı ülkeler pek yoktur.

Bu tarihin kalın sayfalı kitaplarında önemli bir yer hak eden bir olaydır.

Üstünden yaklaşık iki sene geçmesine rağmen, 26 Aralık mitingine adeta bir sel gibi akıp gelen onbinler hala daha gözlerimin önünde ve bunlar aklıma geldikçe hala daha tüylerim diken diken olmakta.

Zaman zaman düşünürüm; "O

onbinleri meydana toplayan neydi?" diye.

Bazı kesimler bunun nedenini, yıllardır baskıcı ve uzlaşmaz siyasetler olarak,

Bazı kesimler, kötü ekonomik durum ve Kıbrıslı Türkler'de buna karşı gelişen tepki olarak,

Bazı kesimler de Türkiye'nin sürece vermiş olduğu destek ve bunun Kıbrıslı Türkler'i harekete geçirmesi olarak görür.

Aslında tüm bunların ve sayamadığımız bir çok etkenin daha bunda payı vardır.

Ama olayın ana kaynağını açıklamak, ne Denktaş iktidarının gütmüş olduğu siyaset, ne kötü ekonomik durum, ne de Türkiye'deki sözde uzlaşma yanlısı AKP hükümetinin tutumuyla mümkündür.

Bu ancak sorunun özüne bakılarak anlaşılabilir, yani sisteme bakarak, yani günümüz dünyasında siyaseti, ekonomiyi, yaşamı, sporu ve geriye kalan tüm diğer şeyleri belirleyen kapitalist sisteme bakarak.

Kapitalist sistem kendi içerisinde çelişkiler ve kaoslar yaratmak zorundadır. Aksi mümkün değildir.

Çünkü kapitalizm içinde sürekli bir çatışma vardır; milletler arası, şirketler arası, tekeller arası, sınıflar arası, bireyler arası...

Çünkü kapitalizmde toplumsal

üretim olmasına karşılık, paylaşım özeldir.

İşte bu çelişkiler ve bu çelişkiler sonucunda ortaya çıkan krizler, gelişmekte olan halk hareketlerinin ciddi sinyalleridir. Yani kapitalizmin kırmızı alarm vermesidir.

Kendi işleyişi içinde çok sistemli ve her türlü gelişmeye son derece hazırlıklı olan kapitalizm, ortaya çıkan krizlere çözümler üretmekte gecikmez.

Binlerce uzman ve bilim adamı, doğabilecek her türlü olay hakkında tahminlerde bulunur ve bu olaylara karşı akla gelebilecek sayısız önlem planları hazırlarlar.

Bu kapitalizmin belkide en büyük silahıdır. Yani olayları önceden görebilme ve yön verebilme şansı.

Bunun konumuzla alakası ne mi? Aslında konumuzun ta kendisi.

Ülkemizde son dört, beş senede gelişen halk hareketinin ana kaynağı, kapitalizmin çelişkileri ve krizleridir.

Sistemin tıkanması ve çözüm üretememesidir.

Ve işte bu noktada sistemin uzman kadroları devreye girmekte ve sayısız olası gelişmelere uygun olarak, kapitalizme çıkış noktaları aramaktadır.

Kıbrıs özelinde bu çıkış noktasını bulmak aslında çok kolay olmuştur.

Yıllardır kurulu sistem sayesinde

halk hareketi bir çırpıda söndürülebilmıştır.

Yani üstünden iki yıl bile geçmeden, onbinlerin yarattığı güç yok olma aşamasına getirilmiştir.

Bunu yapmak için, ana muhalefet partisini "Hükümet" yapmak, bunu yaparken de sivil toplum önderlerinden bir kaçını "meclis"e tıkmak yeterli olmuştur.

Nasılca bunu gören halk birdaha muhalefete güvenip de yola çıkmaz.

Peki öyle mi? Elbet sistemin uzman kadroları aksi olasılıkları da düşünüp, çıkış planları hazırlamaktadırlar.

E ozaman sistemin bize hazırladığı planlar dışında gelişmeler nasıl mümkün olacak?

Bu ancak sisteme karşı çıkınca, yani sistemi devam ettirmek için değil, sistemi yıkıp yerine yenisini, daha adil ve daha insancıl olanı kurmak için yola çıkınca değişen birşey olacak.

Ancak o zaman sorunlara çözüm bulmak mümkün olacak. Yoksa sorunun kaynağı ortadan kalmadan, bir sorun bitecek, yerine onlarcası gelecek.

Sorunun kaynağını ortadan kaldırmak için ve kim öldürdü bu ülkede halk hareketini dememek için;

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programı...

Okuyucu Mektubu

Ahmet Cenkler

Bundan dört ay önce bildiğiniz gibi ülkemizin kaderini değiştiren bir referandum yapıldı ve Kıbrıs Sorunu konusunda değişik bir sürece girildi.

Referandum sonuçlandı ve sonuçlandıktan sonra bir taraftan "Evet" diğer taraftan ise "Hayır" çıktı. Peki bundan sonra yapılması gereken şey neydi? Bu planı kimler hazırlamıştı? Bu plan Türkiye, Yunanistan, AB ve ABD tarafından hazırlanmamış mıydı? Yoksa emperyalizmin dünyadaki en büyük kuvvetlerinden biri olan Birleşmiş Milletler'in Başkanı KOFİ ANNAN oturup binlerce sayfalık bir planı tek başına mı hazırlamıştı? Elbette ki hayır. Bu plan, şu anda adamız üzerinde, Kıbrıs'ta kendi çıkarlarını korumak isteyen güçler tarafından hazırlanmıştı. Biz bunu her zaman için söyledik. "Evet" oyumuzu verirken bunları göz önünde bulunduramamız gerektiğini ve bu dış güçlerin sömürücüleri bu adada devam ettikçe bu adaya barış veya çözümün gelemeyeceğini yüz kere anlattık. Evet oyu verilmeliydi çünkü doğru olan buydu.

Önemli olan o "Evet" oyunu verirken ortaya kendi görüşlerini de koymak ve insanlara farklılıklarımızı anlatabilmektir. Biz Kıbrıs'ta oluşturulabilecek her türlü barış girişimine destek vereceğimizi ama ortadaki gerçeklerden de kaçınılmayacağını ve sömürücülerin her zaman için bu adada hükümdarlıklarını korumak isteyeceklerini anlattık. Peki ne oldu? Haklı çıkmadık mı? Buyurun işte! İngilizler, zamanında nasıl "böl-yönet" politikalarını sürdürüp bu adayı ikiye

böldülerse, yerli halkı birbirine düşürdülerse ve hala daha bu adada hükümdarlıklarını sürdürmek istedilerse burada da amaç yine aynıydı. Adamlar bir plan yaptı. Bizden "Evet", onlardan da "Hayır" çıkartılar ve yine adayı bir kez daha bölmeyi başardılar.

Mantığımızı toplayalım ve düşünelim. Emperyalizm bu adada barış getirmek istiyorsa bunun sebebi, biz Kıbrıs halkını çok sevdikleri için midir? Yoksa adadaki çıkarlarını korumak ve adayı daha da fazla bölmek ve sömürmek için midir? Tabii ki sömürü için, tabii ki daha fazla çıkar için, tabii ki daha fazla işçimize, emekçimize, köylümüze zarar vermek ve halkımızı daha fazla ezmek için.

Oysa ki Kıbrıs halkı olarak bir bütün olsak, bu adayı sömüren ne kadar güç varsa, hepsinin bu adadaki sömürüsüne derhal dur desek ve adadaki tüm sömüren güçleri defetsek ve halkların kardeşliği temelinde, işçimizin, emekçimizin iktidarıyla, halkımızı ezmeyen sömürmeyen ve dünya halkları ile kardeş, ayrıca dünyadaki devrimci güçlerle işbirliği içerisinde sosyalizm ile gelecek olan bir barışa gitmek daha güzel ve daha kalıcı olmaz mıydı?

Bugün CTP'ye ve AKEL'e bir bakalım bakalım!!! Bunlar senelerce "Biz barış isteyen partileriz, biz bu adada halkı iktidara taşıyacağız, biz sosyalistiz!" demediler mi? E alın işte ikisi de iktidar! Peki hani nerede barış? Hani nerede sosyalizm? Hani nerede işçi ve emekçi iktidarı? Yapabiliyor musunuz beyler?

Hangimiz Barışçıyız? Siz mi, Biz mi?

Dış güçlerle kol kola, emperyalizm ile kol kola nereye gideceğinizi düşünüyor-sunuz? Ama biz buralarda boşa konuşuyoruz. Çünkü emperyalizm rüzgarı, burjuvazinin parlak, çekici ve çıkarıcı emelleri CTP'yi de AKEL'i de çoktan eline almış da gidiyor bile. Veya başka bir deyişle daha önceden beri bir emperyalizm sevdaları varmış da şimdi şimdi görünür olmuş bu Türkiye, Yunanistan, AB ve ABD aşkları!!! Ha bunlar sadece AKEL ve CTP için geçerli değil, Sosyalist geçinen ve bu adada halka, işçiye emekçiye hizmet verdiğini söyleyen BKP, YBH ve Güney'deki sosyalist geçinen diğer partiler için de geçerlidir. Sosyal demokrat partileri zaten olaya hiç katmak istemiyorum çünkü onlar zaten her zaman için dış güçler ile kol kola yollarına devam ediyorlar.

Yani işin özeti şu: "Ben işçinin emekçinin yanındayım, ben halkın yanındayım, ben sosyalizmi savunurum, ben barışı savunurum" diyerek artık halk daha fazla kandırılmıyor beyler. Nereye gidiyorsunuz? Ne yapmaya çalışıyorsunuz? Bu adayı emperyalizmin, iş birlikçilerin eline mi teslim edeceksiniz? Bunu asla ve asla başarmayacağınızı, bunlara biz gerçek sosyalistlerin, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe mücadeleçilerinin hiçbir zaman izin vermeyeceğinizi HALA DAHA GÖREMİYOR MUSUNUZ? O zaman gözlerinizi açın ve bu yazıyı baştan sona bir kez daha okuyun. Okuyun ki halkların kardeşliği için mücadele verin.

Okuyun ki sosyalizm için kavga verin. Okuyun ki DERHAL BARIŞ diyebileceğiniz ve adaya hemen şimdi barışı getirebileceğiniz. Okuyun ki iş yapmaya çalıştığınız Türkiye, Yunanistan, AB ve ABD dörtlülerinden bu memleketi asla ve asla yarar gelmeyeceğini ve bunların asla ve asla bu adaya barış getiremeyeceğinizi anlayabilirsiniz.

Gerçek barış ancak sosyalizm ile gelir, gerçek barış ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe ile gelir. Gerçek barış ancak ve ancak SÖMÜRÜYE DUR diyerek gelir. Gerçek barış ancak ve ancak Kıbrıs halkının kol kola bu adada bizi bölen dikenli telleri yani sınırları yıkarak ve bu adadan sömürücü güçleri atacağı devrim ile gelir. Gerçek barış ancak ve ancak ezilen halkımızın, işçimizin, emekçimizin, köylümüzün iktidarı ile gelir. Yoksa emperyalistler ile beraber yapacağınız barışın sonu ancak ve ancak hüsrana ve sonuçlanı. Çünkü emperyalizmin kanlı dişleri elbet bir gün bu halkı da sömürür, bir deri bir kemik bırakır ve ada yine alt üst olur. Bu yüzden emperyalizme karşı Birleşik Cephe mücadelesi etmenin Kıbrıs'ta barış için, halkın bu adadaki tüm sömürücü güçleri atması için tek çözüm yolu olduğunu artık görelim. Bunun kaçınılmaz bir gerçek olduğunu görelim ve bu yolda ortaya yüreğimizi koyarak, mücadelemizi koyarak ve gerekirse de ortaya kendi hayatımızı koyarak kavgamıza devam edelim.

Kafkaslar'da Neler Oluyor

Çatışmalar Çeçenistan'da sürdüğü sürece Çeçenistan'dan geçen Bakü-Ukrayna boru hattından petrol taşımak da tehlikeli oluyor. Bu durumda Hazar petrolünün başka yolla Batı'ya ulaştırılması gerekmektedir. Bu alternatif yol da, herkese malum, Bakü-Ceyhan ve Bakü-Supsa boru hatları olmalıydı.

Supsa boru hattı 1999 yılında Bakü-Tiflis (Gürcistan'ın başşehri) üzerinden geçerek tamamlandı. Hazar petrolü Batı pazarına Supsa'dan sonra tankerlerle Karadeniz ve Boğazlar üzerinden ulaşıyordu. Fakat bu dönemde ilginç bir gelişme daha oldu. Rusya'nın inşa ettiği Bakü Grozni ve Novorossisk (Rusya'da bir Karadeniz limanı) petrol boru hattı petrol taşıyamaz duruma geldi. Çeçenistan'daki savaş bu petrol hattının güvensizliğini beraberinde getirmesinden dolayı bu boru hattı çalışamaz duruma geldi. Çeçenistan'da savaş sürdüğü sürece petrol şirketleri petrollerini değişik yollardan pazarlamayı seçtiler. Petrol Rusya üzerinden pazarlandığı sürece Kafkaslar'da Rusya'nın etkisi devam edecekti. Ruslar'ın etkisini kırmak için Çeçenistan'dan geçmeyen başka bir boru hattıyla Hazar petrolünün pompalanmasıydı.

TC ile İlişkiler

TC devleti Rusya ile bir taraftan ticaretini artırırken diğer taraftan da Ruslar ile anlaşarak Çeçenler'e "yardımı" azaltıyordu. 2003 yılında TC ile Rusya arasındaki ticaret son onbeş yıla kıyasla on misli arttı. Türkiye Rusya pazarına 1.3 milyar dolarlık ürün satarken Rusya'dan 5.4 milyar dolarlık doğal gaz ve diğer ürünleri alıyor. Türk şirketleri Vestel, Koç, Enka, vs. Rusya pazarına büyük yatırımlar yapmaya başlıyorlar. Fakat aynı zamanda Rus şirketleri de Türk pazarında Petro-Kimya sanayisi için ihale kazanarak Türkiye pazarında yer alıyor.

Tüm bu gelişmeler çerçevesinde emperyalistler bir taraftan ticaret yaparken diğer taraftan da Kafkaslar'daki petrole hakim olmak için faaliyet yürütüyorlar, yöre halkını da bu dalaşmada alet olarak kullanıyorlar. Onlara silah ve "asker" sağlıyorlar.

Trans-Trakya Boru Hattı

Rusya petrole artan talebi karşılamak için tankerlerle boğazlar üzerinden petrol taşımanın kapasitesini artıramayacağını bildiği için Trans-Trakya petrol boru hattını gündeme getirdi. Başlangıçta Bulgaristan ve Yunanistan üzerinden döşenmesi planlanan bu petrol boru hattı mali olarak yüksek jeolojik olarak da "uygunsuz-

du". Türkiye'yi bu konuda kendi alanına çekmek için Rusya ikinci bir petrol boru hattının Türkiye'den (Trakya'dan) geçirilmesini gündeme getirdi. Türkiye'nin Batı Karadeniz'den Ege'deki Işıkbaşı yöresine 193 kilometrelik kısa bir boru hattı sayesinde Rusya'nın Novorossisk petrolünün sınırsız bir şekilde ya da maksimum oranda batı pazarına pazarlanması gündeme gelmiş oluyor; bir Hazar petrolünde ABD emperyalistleri kontrolünde Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı, ikincisi ise Rus etkinliğinin korunabileceği Batı Trakya hattı. Birinci seçeneğe göre 2005 yılında devreye girecek olan Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı mevcuttan çok daha fazla petrol taşıyabilecek kapasitededir. Bu anlamda mevcut Hazar Petrolü Ceyhan'a pompalanabilir. Böyle bir durumda Hazar petrolündeki Rusya emperyalistlerinin etkisi azalacak. Bu anlamda Çeçenistan'daki savaş sayesinde Rusya'nın Kafkas petrolünden fazlaca yararlanma olanağı ortadan kalkacak. İkinci seçenekte Çeçenistan'da istikrar sağlanarak gerek Hazar gerekse Kafkas petrolünden Rus emperyalistleri kazançlı çıkarak bu petrolün Trans-Trakya petrol boru hattı sayesinde Rusya'nın ABD petrol şirketleri tarafından fazla sıkıştırılmamış olacak.

Son dönemdeki gelişmeler özellikle TC hükümetinin yaptığı açıklamalar Çeçenistan bölgesinde kızışan savaşın bağlantısını gündeme getiriyor. TC hükümeti Rusya'nın Trakya boru hattı önerisine "olumlu" yaklaştığı halde bu petrol boru hattının finansmanında yer almayacağını gündeme getirdi. TC hükümeti bu petrol boru hattının onu kullanacak petrol şirketleri tarafından finanse edilmesini önerdi. Bu da Trans-Trakya petrol boru hattının daha da geciktirilmesi anlamına geliyor. Trans-Trakya petrol boru hattı geciktirildiği ve Çeçenistan bölgesinde savaş sürdüğü sürece Kafkas ve Hazar petrolünün Rus etkisinden daha da uzaklaşmasını beraberinde getirecek. Buna karşılık Rus emperyalistleri Çeçenistan'da etkinliğini korumak ve bir ölçüde istikrar sağlamak için amansızca savaşım veriyorlar.

Kafkaslar'daki ulusal çatışmaların kökeninde yatan esas nedenin emperyalist tekeller arasındaki petrol savaşından başka bir şey olmadığı bu anlamda şu ya da bu emperyaliste dayanarak yürütülen ulusal savaşların gerici savaşlar olduğu bir kez daha gözler önüne seriliyor. Burjuvazinin ulusal sorunu çözmede iflas ettiğini bir kez daha gösteriyor.

Kafkaslar'daki çatışmalar emperyalizmin kriz yönetimi ile bağıntılı bir şekilde yürütülüyor. Bu çatışmalarda yıkım, kan, ölüm ve gözyaşı vardır. Kitlelerin emperyalist emeller uğruna kullanılması vardır. Tıpkı Kıbrıs'ta olduğu gibi.

Son dönemde Rusya ve Çeçenistan'da çatışmaların arttığını hep beraber basında görüyoruz. Burjuva basın bu çatışmaların kökeninin neler olduğu konusunda okurlara, dinleyicilere, seyircilere bilgi vermekten uzak duruyor.

Çeçenistan'da savaş, Osetya'da savaş, Gürcistan'da savaş, Karabağ'da çatışma, Moskova'da bombalı eylemler, uçak düşürmeler... Bu çatışmalarda kimin ne çerçevede rol oynadığını ancak bu bölgelerdeki doğal kaynakların neler olduğuna ve dünyanın diğer bölgelerindeki çatışmalarla olan bağına bakarak görebileceğiz.

Çeçenistan'da Durum

Çeçenistan, ve de genel olarak Kafkasların dağlık yörelerindeki uluslar, Rus ve Osmanlı İmparatorlukları arasında bu bölgenin kontrolü için yürütülen mücadelede belli görevler aldılar. Osmanlılar bu bölgeye Müslümanlığın çok özel bir tarikat türünü yaydılar. Bu İslam türüne göre, herhangi bir İslam olmayana öldüren kişi doğrudan cennete gider. Rus-Osmanlı kavgası 1858'de bu yörenin Rus İmparatorluğunun kontrolüne geçmesine yol açtı. Bu dönem, tıpkı Osmanlılar dönemi gibi, Kafkaslardaki farklı ulusların birbirlerine karşı kıskırtılması ve karşılıklı katliamlar dönemidir.

Tüm bunlara 1917 Ekim Devrimi'nin etkisinin bu yörelere de ulaşması, bölgenin feodal ve burjuva ve de İngiliz uşağı hükümetlerinin devrilip Sovyet iktidarının buralara ulaşmasıyla son buldu.

Gel gelelim, bu yörede, hem Osmanlı'nın yerini alan Türk ajanlarının Anti-Bolşevik (anti-komünist) faaliyetleri, hem de İslam'ın bu özel türünün etkinliği varlığını sürdürdü. İkinci Dünya Savaşı'nda, Nazi Almanlar'la Kafkaslar'ın kontrolü, Bakü petrollerinin kontrolü üzerinde anlaşmaya varmaya çalışan, Nazilere asker ve ajan desteği sunan Faşist uşağı İnönü-Saraçoğlu hükümeti bu bölgede Çeçenler'i ve Kırım Tatarları'nı Sovyetler'e karşı silahlandırdı. Onlar Naziler'le birlikte Sovyetler'e karşı savaştı. Bu, bazılarının yalanlarıyla ortaya konmak istendiği gibi birkaç kişinin işi değildi. Azınlıkta kalanlar

Sovyet destekçileriydi. İslam adına ve de cennete gitmek için çok Sovyet katliamı yaptı bu uluslar. İşte bunlar İkinci Dünya Savaşı'nda, Stalingrad zaferinden sonra, Naziler yenilgiye doğru giderken ve onların yenilgilerinin önüne dikilecek tüm Nazi engeller yok edilirken, topluca Orta Asya'ya taşındılar. Orta Asya'da bu uluslar yok edilmediler. Kendilerine toprak verildi. İş verildi. Sovyet toplumunun uygar ve uyumlu unsurları olmaları için gerekli tüm imkanlar sağlandı.

Ama, Sovyetler'in komünizme doğru gelişmesini durdurmak için her türlü imkanı kullanmakta kararlı olan, Stalin'i kötölemek ve kendini 'insancıl' göstermek için her türlü anti-Sovyet faaliyeti ve faalleri kullanmakta kararlı olan Kurşçef ve şürekası bu toplumları 1957'de geri getirdi. Onlara sözde Sovyet, gerçekte kesin kes anti-Sovyet ülkeler kurdurdu, onların bu gerici yapılarını koruyan ve kollayan, bunları bölgede yayan bir yapılanma oluşturuldu.

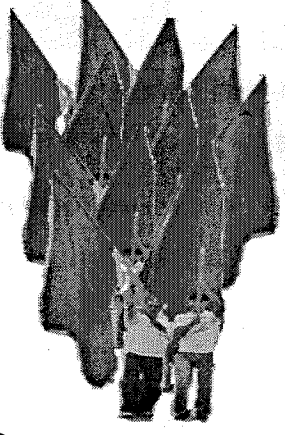
1991'de Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle beraber bir dizi Birlik Cumhuriyetleri bağımsız olurken İnguşya da referandumla Çeçenistan'dan ayrılarak otonom bir cumhuriyet olarak Rusya Federasyonu'na katıldı. Çeçenler bu durumdan faydalanarak Rusya'dan ayrılmaya girişmeler de Rusya Federasyonu'nun buna itirazı üzerine ya varlığını federal bir cumhuriyet olarak sürdürecekti, ya kendi çıkarlarını elde etmek için dünyadaki diğer emperyalist güçlerle işbirliği yapacaktı, ya da tam bağımsız olarak hareket edecekti. Çeçen hükümeti Çeçenistan'daki doğal kaynakları dikkate alarak Rusya'ya karşı diğer emperyalist güçlerle işbirliğine girişmeyi tercih etti. Özellikle TC ve ABD emperyalistlerinden büyük destek görerek Rusya ile savaşa girişti.

Bakü'den Ukrayna'ya giden petrol boru hattı Çeçenistan'dan geçmektedir. Buna ek olarak Çeçenistan'ın Başşehri Grozni'de bir dizi petrol rafinerileri de bulunmaktadır. Bunun da ötesinde Çeçenistan'da henüz daha el atılmamış petrol yatakları bulunmaktadır. Bunlara ek olarak Çeçenistan doğal gaz, kireç, kömür ve diğer mineraller bakımından da zengin bir ülkedir.

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681
Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Eylül 2004, Yıl:1 Sayı:10

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

● Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Sekreteri Kamil İncirli ile 2004-2005 öğretim yılına başlayacak olan üniversiteler ve son "YÖK-Üniversiteler Gerginliği" üzerine konuştuk.

KSP Gençlik Birimi Ne Diyor?

Sosyalist Gençlik: Üniversiteler ile YÖK arasındaki uyumsuzluğu değerlendirir misiniz?

Kamil İncirli: Bence bu tartışmaları salt YÖK ile üniversiteler arası bir sorun olarak değerlendirmek eksik olur, yanlış olur. Soruna, ülkede son yıllarda barış istenci yönünde değişen ve gelişen, demokrasi talebiyle yükselen kitlesel hareketin yarattığı sonuçlar çerçevesinde bakılırsa daha doğru değerlendirmeler yapabiliriz diye düşünüyorum.

İnsanımızı bu denli hareketlendiren elbette ki "sihirli formül" olan Annan Planı'nın kendisi değildi. Kıbrıs'ın son 50-55 yıllık tarihine bakacak olursak, emperyalist güçlerin kendi çıkarları doğrultusunda, Kıbrıslı Rum, Türk ve diğer etnik kökenden insanlara çok büyük acılar çektiirdiklerini görmekteyiz.

Ancak 1974 sonrası ortaya çıkan milli temelde bölünmeyle birlikte adanın kuzeyinde fiili anlamında mutlak bir TC egemenliği yaşanmıştır, yaşanmaktadır. Kıbrıslı Türkler'in yıllardır bu ülkede yok farzedilmesi, adanın kuzeyinde her türlü siyasi, ekonomik baskıya, asimilasyona maruz kalması, işsizlik ve göç artık mevcut durumun sürdürülemez, kabul edilemez olduğunu göstermekteydi ve son 3-4 yıllık süreç içerisinde Kıbrıs Türkü barış mücadelesi yönünde ortaya koyduğu kitlesel iradeyle "Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" demiştir. Referandumda ortaya çıkan %65'lik "Evet" ve halkın ortaya koyduğu irade, TC derin güçlerini rahatsız etmiştir. Tabii bu noktada AKP hükümetinin bu süreç içerisinde ortaya koyduğu "olumlu" tavır hangi amaçlar doğrultusunda idi?

Kıbrıs Türk'ünün deyim yerindeyse başkaldırması ve kendi kendini yönetme istenci özellikle Türkiye'deki "derin" güçleri rahatsız etmektedir ve

YÖK ile başlayan tartışmalar, "gözümüz üzerindedir, izniniz olmadan adım atamazsınız" mesajıdır. Her ne kadar hükümetin büyük ortağı barış yanlısı bir parti olsa da esas yönetim erki sizde değil demektir.

Bildiğimiz gibi YÖK Türkiye'deki 12 Eylül cunta mantığının üniversitelerdeki bir yansımasıdır ve Türkiye halklarının üniversiteli gençlik içerisindeki demokrasi, insan hakları,

demokratik, bilimsel, özerk üniversite taleplerini zapturapt altına alan bir mekanizmasıdır. Baskıcı yönetim anlayışının üniversitelerdeki koludur.

Kıbrıs'taki üniversitelere baktığımızda "daha özerk" bir yapıda olduklarını görüyoruz. Ülkedeki demokrasinin

yeşermesini istemeyen güçler benzer uygulamaları adanın Kuzey'ine de taşımaya çalışıyor.

Dört üniversitenin merkezi sınavla öğrenci alma uygulaması üniversitelerin özerk bir yapıda değil de yönetenlerin keyfi yönetimlerine bağlı anlayışlarını hayata geçirmesi anlamını taşır. Kıbrıs'ın kuzeyinde "küçük bir Türkiye" yaratmak isteyenler bu ve buna benzer uygulamalarla bu işe çare bulmaya çalışıyorlar.

Tabii, Yakın Doğu Üniversitesi'nin bu karara karşı çıkarak öğrenci alımını ayrı düzenlemesi bunları reddettiği anlamına gelmez. Yaşadığımız sistem içinde her şeyin ve herkesin birer meta olarak alınıp satılabileceği mentalitesi düşünüldüğünde ve ana mantığın maksimum kâr olduğu gerçeği dikkate alındığında YDÜ'nün maksimum kâr farklı bir yoldan ulaşmayı hedeflediği görülecektir.

SG: Öğrenciler bu anlaşmazlıkta nasıl bir duruş sergilemelidirler?

K.İ: Bence, öğrencilerin bu tartışmalarda şu ya da bu tarafın yanında

KIVILCIM

KAVGA DEVAM EDİYOR

YÖK'ün yeni yasa tasarısı gündeme oturduğunda yer yerinden oynamıştı. Üniversiteler peş peşe protesto metinleri yayınlıyor, gazeteler olayı manşete çekiyor, esnafla röportajlar yapıp bu kararın ekonomiye nasıl kötü bir etkide bulunacağı tartışılıyor, TV'lerde bu konu gündemden düşürülüyordu. Hatta bir komite oluşturulmuş ve bu komite Ankara'nın yollarını aşındırmaya başlamıştı bile...

Şimdilerde yeni bir hengamedir gidiyor memlekette...

Doğu Akdeniz Üniversitesi, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Girne Amerikan Üniversitesi ve Lefke Avrupa Üniversitesi, bundan böyle merkezi sınav sistemi ile öğrenci alacaklar. Bu birliğin dışında kalan tek üniversite ise Yakın Doğu Üniversitesi oldu.

Neden?

Merkezi sınav sistemine karşı olduğu için...

Peki YDÜ merkezi sınav sistemini nasıl tanımlıyor?

"YÖK'ün getirdiği darboğazlar sistemi"ne benzetiyor örneğin. Yani YÖK'ün özerkliği zedeleyici, merkeziyetçi, demokratik olmayan bir uygulaması olarak görüyor.

Peki gerçekten de öyle mi görüyor?

YÖK'ün ön kayıtlı öğrenci alınmasına ilişkin kararına tüm üniversiteler ayağa kalkarken, şimdi merkezi sınav sisteminde neden diğer üniversiteler birleşti de bir tek YDÜ karşı durdu?

YDÜ demokrasiden çok mu nimet bekliyor?

YDÜ demokrasi beşiği bir üniversite mi?

YDÜ özerklik için yanıp tutuşuyor mu?

Bu konular gündeme taşındığında yine bu köşede olayın iç yüzünü açıklayan, nedenleri ve sonuçları ortaya seren bir yazı yazmıştık. Belli bazı noktaları tekrarlamakta fayda var. Bu uygulamalar, TC burjuvazisi ile üniversite alanında palazlanmaya başlayan KKTC üniversiteleri arasındaki bir kâr kavgasıdır. Bu kavgaya çeşitli boyutlar alabilir. Özellikle de adada yeni kurulan ODTÜ bu kavgada "gizli" ve önemli bir yere sahiptir.

Anlaşılan o ki, YDÜ dışında kalan üniversiteler YÖK ile "uzlaşmaya" oturmuşlar. Belki de net olarak öyle görünmüyor ama işin özü budur. Merkezi sınav sisteminde uzlaşmak ve hatta bu sınavı birlikte yapmak, bu görünmez uzlaşının bir ürünüdür. YDÜ ise buna şiddetle karşı çıkıyor. Rektörler kurulundan istifalar veriliyor. Basın açıklamaları gündeme oturuyor. Gerçekten de bilmeyen birisi, YDÜ'nün demokrasi için, özerklik için, akademik eğitim için YÖK'e "başkaldırdığını" sanır. Ama işin özü öyle değil. Bir kere YDÜ, diğer üniversitelere göre dışardan gelecek olan öğrenciye çok güvenmiş ve onun hesabını yapmış, yatırımını ona göre belirlenmiştir.

İkinci olarak YDÜ, diğer üniversitelerle olan rekabetin ucunu bırakmamak, onlardan öğrenci kapmak için mücadeleyi sürdürmektedir. Bu temel nedenler yüzünden YDÜ, özellikle TC'den gelecek olan öğrencilere muhtaçtır. KKTC'den gelen öğrencileri kapmak için de elinden geleni yapacaktır. Gereksiz sınavlar olarak niteledikleri giriş sınavlarına olan uydurma tepkileri bu yüzdendir. KKTC'li öğrenciye yarı burs ve sınavsız kayıt da bu kâr savaşı yüzündendir. Tüm YÖK karşıtı, bilimsel, demokratik, özerk üniversite lafazanlıkları, temelde yatan kâr savaşını örtmek için kullanılmaktadır. Elbette ki bu olgular, diğer üniversitelerin çok demokratik oldukları sonucunu vermez. En küçük bir örnek olarak DAÜ yönetiminden yıllardır çeken öğrencilerin sesleri hatırlanabilir. Birbirlerinin tıpkıları ama kamufle yöntemleri farklı...

YDÜ'nün pazardan mal toplar gibi öğrenci kaydetmesi güzel görünebilir. Zorluk olmadan üniversite okunacak gibi görünebilir. Diğerlerine bu anlamda kızılabilir. Ancak bu, YDÜ'nün ve diğerlerinin sermayenin elinde, bağımlı (tüm özerklik lafazanlıklarına rağmen) birer ilim ticarethaneleri oldukları gerçeğini değiştirmez. Olaylara bu sınıfsal pencereden bakılmalı ve gerçekleri böyle saptamalıyız. Aksi durumlar, bizleri üniversite patronlarının çıkarlarını savunmak için Ankara'lara giden "bilim adamları"nın, eğitimcilerin konumuna düşürür ki, öylesi bir durumda işçi sınıfına hesap dahi veremeyiz. Dediğimiz gibi, öz aynı kamufle yöntemleri farklı...

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

Çeçen baskınında ve eylemcilere düzenlenen operasyonda Amerikan parmağı olabilir mi?

Polemik

**İzolasyonlar "kaldırılıp"
KKTC "tanıtılınca" gençler
iş bulabilecek mi?**

Üniversite Günlüğü

Yakın Doğu Üniversitesi'nde "sınava giriş kağıdı" almak için kuyrukta bekleyen öğrencilerin sınavlarına geç kaldığını biliyor musunuz?

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

**1. Rusya'daki
rehin alma olayın-
da 700'e yakın ölü
var.
Çoğu çocuk...
Show TV'nin
haberi ise şöyle;
"Operasyonda**

Türk çocuk kurtarıldı"
Zaten dünyada bir Türkler iyi, gerisini at
çöpe!!!

2. Yapılan araştırmaya göre 7 bin yıl içinde sadece 200 küsur gün savaş yapılmamış. O arada da dinlenmiştir adamlar. 7 bin yıl savaşacak halleri yok ya!!!

3. AKP, zina olayına takmış kafayı. Sayenizde memleketin ırzına geçtiler, tecavüz suçu var ortada, ona ses çıkartmıyorsunuz değil mi!!!

4. 30 Ağustos Bayramı KKTC'de kutlandı. Çok merak ediyorum bu 30 Ağustos Zimbabwe'de, Kongo'da, İngiltere'de falan da kutlanıyor mu?

yer alması gibi bir sorunu olmamalıdır. YÖK gibi gerici bir kurum ile okul adı altında ticarethane işleten patronların arasında bir tercih değil, bilimsel, özerk, demokratik ve hatta parasız bir üniversite talebi için mücadeleyi yükseltmelidir. Tabii bunu yapabilmek için öğrencilerin birliğini pekiştirmesi, ortak sorunların tespit edip haklarını almak için mücadele etmeleri gerekir. Bunun temeli de örgütlenmedir. Üniversitelere bakıldığında, yukarıdakilerin keyfi olmadan, öğrencilerin klüp bile açmadıklarını görüyoruz. Tamamen hiyerarşik ve öğrenci örgütlenmesinin önüne set çekmeye çalışan mantığın bu konuda yıllardır uğraş verdiğini tespit etmek, pek de zor olmasa gerek. Düşünebiliyor muyuz ki belirli bir alanda bilimsel eğitim almak için girdiğimiz okullarda sistemin dayattığı şekilde düşünmeyen, sorgulamayan insanlar yetiştiriliyor. Düşündüğünü özgürce ifade etmesine izin verilmeyen, sadece dar, belirli bir alanda yetişmiş ve bu alanın dışındaki genel sorunlarla, ülke sorunlarıyla, geleceğimizi ilgilendiren sorunlarla ilgilennemize izin verilmiyor. Bu da gençliği daha rahat kontrol altında tutmalarına ve sistemlerini korumalarına hizmet ediyor. Bu tip sorunların üstesinden gelmek gerekli. Bunun yolu da yukarıda belirttiğim gibi örgütlenmekten geçer. YÖK-Üniversiteler "gerginliği" gibi bir sorunda öğrencilerin yanlış propagandaların etkisi altında kalıp kendi sorunları yerine ticarethanenin (okulun) safını tutması ya da YÖK'ün yanında yer alması karşılıklılabilecek bir durum

dur. "Ülkenin ekonomisi, geleceği, bel kemiği" gibi laflarla yerel burjuvaların yanında yer alan hükümetin de bu konuda, öğrencilerin burjuvalar arasındaki sorunların kendi sorunlarıyla ilgilenmelerinin önünün kesilmesinde önemli bir rol oynadığını düşünüyorum. "Birleşik Kıbrıs"tan "izolasyonların kaldırılması" noktasına gerileyen politika, yerel burjuvaziyi teşvik edici ve cesaretlendirici olmak zorundadır. Bu, eşyanın doğasına uygundur. Ancak öğrencilerin bu tür masallara kanmaları gereklidir.

SG: Madem üniversite yönetimleri (TC üniversitelerine nazaran daha "rahat" olsa da) öğrenci örgütlenmeleri konusunda böyle bir tutum içindedir, ne yapmak gerekli ki bu sorun aşılabilsin?

K.İ: Genel, bilinen bir söz vardır; "hak verilmez alınır" derler. Bu da aynen böylesi bir durumdur. Türkiye'de ekonomik krizin yaşandığı yıl mesela YDÜ'de öğrenciler okul paralarının bir gecede iki katına çıkması karşısında birleşip ayağa kalktıklarında okul yönetimi nasıl bir tavır sergilemişti? Öncelikle kuru sözlerle öğrencileri geçiştirmeyi denemişti. Öğrenciler buna kanmayınca da öğrencilerin birliğini parçalayıp yok etmeye çalışmıştı. Bunu da kısmen de olsa başarmıştı. Yine küçük bir örnekle devam edelim; yine bir üniversitede öğrenciler okul servislerinin yetersizliğini protesto etmek için eylem yaptıklarını da yönetim her zamanki gibi boş vaatlerde bulunmuydu. "Yapacağız, ede-

çeğiz" gibi sözlerle öğrenciler geçirilmeye çalışılmıştı. Eylemden sonra da yurtdışına okulla birlikte bir etkinliğe gitmek için hazırlık yapan bazı arkadaşlarımız, bu geziden çıkartıldılar. Bunun bir tesadüf olduğunu düşünmüyorum. İnsanın kafasında soru işaretleri doğuran olaylar bunlar. Bir tür cezalandırma da olabilir bu tür uygulamalar. Yıldırma, sindirme politikası çerçevesinde olayları ele almak gerekiyor. Ancak bunların öğrencilerin birliğini, mücadelesini etkilememesi, aksine pekiştirmesi gerekiyor. Öğrenciler sorunlarına tepki göstermeli, sorunlarının çözümü için çaba gösterilmediği sürece bu sorunların katmerlenerek devam edeceğinin bilincinde olarak hareket etmelidirler.

SG: Yeni öğretim yılından beklentileriniz ve öngörüleriniz nelerdir?

K.İ: Her sene okullarda nutuklar çekiliyor. Deniyor ki, "Her zaman daha iyiye gideceğiz, okulumuz şu şu atılımları yapmıştır, eğitime çok önem veriyoruz, öğrencilere çok önem veriyoruz". Ancak bunların yaşam bulabilmesi için özellikle öğrencilerin hakları için mücadele vermesi gerekiyor. Öğretim üyelerinin de bu konuda öğrencilerin yanlarında yer almaları gerekiyor. Eğer öğretim üyeleri kendilerine aydın, ilerici insanlar diyorlarsa, öğrencilerinin sorunlarına tepkisiz kalmamalılar. Bu öğretim yılını da daha demokratik bir üniversite diliyoruz. Bunun da sadece temenniden ibaret kalmasını istemiyorum. Bu öğretim yılı bana öyle geliyor ki, okulların

kâr savaşıdır. Sahne olacak. Bu şimdiden açıkça görülüyor. ODTÜ'nün Kıbrıs'ta da açılması bunu körükleyecek gibi görünüyor ve körüklüyor da... Egemenler tarafından beslenen ve okullarda terör estiren ülkücü faşist grupların geçtiğimiz sene YDÜ'de Bahar Şenlikleri'ni kana bulaması gibi olayların bir daha gerçekleşmemesini ve üniversite yönetimlerinin bu tür olaylara karşı gereken tedbirleri alması gerektiğini düşünüyorum. Eğer üniversiteler gerçekten öğrencilerini düşünüyorlarsa, bu tür grupların önünü kesmesi ve kendini en azından bu konuda ispatlayabilmesi gerekli. Her sene okula belli bir amaçla başlayan öğrencilerin okul bittiğinde işsiz kalmaması, alanlarında iş bulabilmesi için bizlere büyük görevler düşüyor. Şu anlaşılmamalı, bizler insanlara iş sahaları açmayacağız... Bu sistem devam ettiği sürece, işsizlik çığ gibi büyümeye devam edecektir. Çünkü bu sistemin işsizliği yaratmaya eli mahkumdur. İşte bizlerin bu anlamda bu sisteme darbe vurmak, üniversitelilerin de aç, işsiz gezmesini önlemek, herkesin insanca ve mutlu bir şekilde yaşamalarını sağlamak için elimizden gelen mücadeleyi sergilemek durumunda olduğumuzu vurgulamak istiyorum.

SG: Teşekkür ederiz, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Kamil İncirlili: Ben teşekkür ederim.

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 13

KAPİTALİZMİN MAKİNE DÖNEMİ I

1. Kapitalist toplumda üretim ilişkilerinin temeli, ücretli işçilerin sömürülmesine hizmet eden, üretim araçları üzerinde kapitalist mülkiyetidir. Kapitalizm, işgücünün de meta haline dönüştüğü meta üretiminin en yüksek gelişme aşamasıdır. Meta olarak işgücü, kapitalizmde bir değere ve kullanım değerine sahiptir. İşgücü metasının değeri, işçinin ve ailesinin ayakta kalabilmesi için gerekli olan geçim araçlarının değeri tarafından belirlenir. İşgücü metasının kullanım değerini, onun, değer ve artı-değerin kaynağı olması özelliği oluşturur.

2. Artı-değer, işçinin emeğinin, işgücünün değerinin üzerinde yarattığı ve kapitalist tarafından karşılıksız olarak el konulan değerdir. Artı-değer yasası, kapitalizmin temel ekonomik yasasıdır.

3. Sermaye, -ücretli işçileri sömürmek yoluyla- artı değer getiren değerdir. Sermaye,kapitalistler sınıfıyla işçi sınıfı arasındaki toplumsal ilişkiyi cisimleştirir. Artı-değerin üretim sürecinde, sermayenin çeşitli bölümleri farklı roller oynar. Sabit sermaye, sermayenin üretim araçlarına tahvil edilen bölümüdür; sermayenin bu bölümü yeni değer yaratmaz, büyüklüğü değişmez. Değişken sermaye, sermayenin işgücü satın alımı için harcanan bölümüdür; sermayenin bu bölümü, işçinin emeği tarafından yaratılan artı-değere kapitalist tarafından el konulması sonucu büyür

**Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.**

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.